உ

கடவுள் துணை.

சுப்பராம ஐயரவர்கள் இயற்றிய

முத்துக்குமாரசுவாமி பேரில் பதம்.

இஃது மைலம்

சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

பிச்சைமேலன் கம்பெனி

இரஞ்சித கதா புத்தகசாலை

நெ. 81, பிறேசர் ஸ்டிரீட், இரங்கோன்.

இஃது

நெ. 20-30வது கல்வி ஆனந்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது,

இரங்கோன்.

விலை அணா 8, 1921

பிச்சைமேஸன் கம்பெனி

இரஞ்சிதகதா புத்தகசாலை

நெ. 81 பிறேசர் ஸ்டிரீட். இரங்கோன்.

மஹா அருமையான நவீன தமிழ் நாவல்கள் வேதாந்த சித்தாந்தங்கள் சைவ வைஷ்ணவ நூல்கள் இதிகாசம் புராணங்கள் பிரபந்தம் அகராதி இலக்கண இலக்கியங்கள் வைத்தியம் சோதிடம் கதைகள் நாடகங்கள் ஸ்கூல் வாசக புஸ்தகங்கள் குறிப்பு பேரேட்டு கணக்குப் புஸ்தகங்கள் பாக்கட்டைரிகள் பஞ்சாங்கங்கள் முதலிய புத்தகதினுசுகளும் மதிருஸ் கும்பகோணம் பாலக்காட்டு வெங்கல பித்தளை பாத்திரங்களும் உயர்ந்த அத்தர் புஷ்பபரிமள எண்ணெய் புனுகு ஜவ்வாது சந்தணம் சாம்பிரானி வத்திகளும் தஞ்சை ருவ்சாஹிப் மு. ஆப்ரகாம் பண்டிதர் அவர்களின் கருணாநந்தர் சஞ்சீவி அவுஷதங்களும் மதிருஸ் கான்பூர் சீமை திர்ஸ்தோல்களும் பூட்ஸ் ரூஸ் சிலிப்பர்களும் கிடைக்கும்.

எங்கள் கம்பெனி 53 பிறேசர் ஸ்டிரீட் ஜவுளி ஷாப்பில் வேண்டிய பலவகை அருமையான கய்லி தினுசுகளும் சரசமான விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

PITCHAY MAYSON & Co.

No. 81 53 Fraser Street,

RANGOON

Telephone 1136 Post Box 286

உ

கடவுள் துணை.

முத்துக்குமார சுவாமிபேரில் பதம்.

க-பதம்-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சொகுசுள்ளதீரா சுந்தரவேலய்யரா
சேர்ந்துமாகமெந்தனை யுனைந்துசுகம் தந்திடுவாய்

அநுபல்லவி.

அகிலம்புகழும் வேளூர்த்தும ரேசனே
யடுத்தவரை ரட்சிக்குமக ராசனே
ஆசைவளரு தென்தன பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமென்றன்பரி தாபப்பார்த்தெனக்கமேவனுஞ்-சொ

சரணங்கள்.

பத்தினிஜாதி நான்சொன்னேன் சாமி
பார்க்கக்கிடையுமோநான் காமி
உத்தமபுருஷிரனக் கித்தரைமிலில்லையென்று
சித்தத்தினினைந்துகாம வருத்ததிலோடி வந்தேன்-சொ
பசனைப்பூர்த்து விம்முவதேன் கொங்கை
பரிமளம்வீசுதுபாரென் சங்கை
மலசந்தாழ் காமம்பொழியு மணக்குஞ் சுகந்தகொடுக்கு
மற்போகியானுக்கு விற்பனமுள்ளவேலவனே-சொ
பந்தன்சுப்பராமன் தமிழ்க்கிலு கடவனே
வெற்றிசேர் வேடர்குலத்துவள்ளி லோலனே
யெத்தனையோ விருக்குது வெண்மனத்திலுண்டுச்சேர
வத்தனையும் நிறைவேற்றி நித்தியானந்தமோதியாகுட-சொ

2-பதம்-இ-ம்-பைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானிங்கேவருவேனென்றுரை தானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபேசிமனதை யறிந்துவாபோடி

அநுபல்லவி.

வானவர்பணியும்வேளூர்தனில் வளர்முத்துகுமரேசர்மீது
மையலாகுது இனிதாளாது மானேயடிதேனே-நான

சரணங்கள்.

ஓகோவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே னந்திரோத்திலென்
னோலமலர்கள் பார்த்திடவு முருளுதேயெந்தனெஞ்சம்
தோகையேமாரன் தொடுக்குமலர்பாணந்
துளைக்குதேயரைநொடி யுகமாகுதே
தன்னைசெய்யடிபாதகியிந்தவேளையில் செய்யலாகுமோ-நான
படுக்கைவிடுமேஜோடித்து வழி பார்த்தவிழிகள்பூத்ததே
பாதிஜாம்மாச்சுதேனவர் படையுமமொடுங்கிப்போச்சுதே
திடஞ்சொல்லிக்கதை படிக்குறாய்
நடக்கச்சொல்லிம்பந் தடிக்கிறாய்
சித்திராங்கியென்மத்தகத்தன மெத்தவிம்பியென்சித்தமயக்
கெந்தன்னாளாகமர்மம் வைத்திருக்கதானேமதனன் குழைத
பெய்புஷ்பசரமாரியால்பாண பிணிசகிக்கவென்றரமோ
பெத்தன்னவாதையென் றெருப்பேன்பெண்ணே
வெவ்வகையருடன் சகிப்பேன்கண்ணே
பத்தனுமியசுப்பராமன்சொற்படாளுக்கருவேலவரைக்கண்டு நான

3-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்—ஆதி

பல்லவி

மனதுண்டானல்வர்துமருவட்டு மில்லாவிடின்
வருந்துஞ்சபல மென்னடி மன

அனுபல்லவி

தினந்தோறும்வர்தென்னைச் சொந்தவடிவேலவர்க்குத்
தில்லும்ஒல்லுமாயுக்கள்ளியென்னசொன்னுளோ.மன

சரணங்கள்

திருவளரெந்தன்துரை சேரவருவதில்லை
புருஷரவர்மேலொரு போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவமுதலாயொருவர் முகம்நான்பார்த்ததில்லை
மருவியவருகெந்தன் மளப்பெரியாதென்தொல்லை
அல்லும்பகலுமாவில்லங்கஞ்செய்து யெல்லாப்பேச்சுஞ்
சொல்லிசஞ்சாமங்கையின் சொல்லைக்கேட்டுமெளிங்கே-மன

உயிரொன்றுட லிரண்டா யிருந்தோமேசிலகாலம்
வொப்பியதோவவாக்கு வுளஸமயோவென்னகோலம்
மயில்வேலருக்கெவளோ வகுத்தாளிந்திரசாலம்
வருந்துகிறேனவட்கு வருகாதோகலிகாலம்
உள்ளங்களித்தவாக குழைத்ததென்ன வீண்போமோ
வொண்டொடிதெய்வகுஞ்சரிக் குற்றருமசேனிங்கே (மன
பலவிதஞ்சுப்பராமன் பதம்பாடுசிறனடி
பாவிமன்மதன் மலர்ப் பகழியெய்சிறனடி
உலைவாய்மெழுகுபோல யுருகிறேனனடி
ஒருந்தலைவிதியோ யுத்தரதுனைப்பாயடி
மழைமுகத்தைகாணத மல:போலேவாடுகிறேன்
மயிலேவிளையாடும் வடிவேலர்தாமுமிங்கே (மன

4 (பதம்) இம், பியாகடை—அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அன்பில்லாதவன்மீதினில் லாசையோ லாசையோ
வதிலென்னசுகமடி மானே

அநுபல்லவி

பொன்வயல்சூழ்வேளூர் முத்துகுமாரருக்கு
போதிக்கிறுவவர்மனதோ கல்லடி (அன்

சரணங்கள்

இஷ்டமுள்ளதுரை வந்த்வுடனேநான்
திருஷ்டிசுத்திவாவென் றழைத்தேன் பின்பு
யெத்தனையோவென்படுக்கை மெத்தையின்மேல்
வைத்தமன்னை யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச் சுண்ணாம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளுதான் கொடுத்தேன் அவர்
சித்தமகிழ்ந்திடத் தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பதங்களை யந்தமாய்ச்சொல்லியும் (அன்
நடந்துவந்தபாத கமலங்களை நா
னேருகுமெனறேமெல்லப் பிடித்தேன், அவர்
காவுகிசைந்திட முப்பழமும்பாலும்
வேண்டியதெல்லாமுண்ணக் கொடுத்தேன்
தொடுத்தவில்லாவி ரோதங்களிற்கொஞ்சஞ்
சிரமம்போலிருந்தார் விடுத்தேன் வருஞ்

சுக்ரோதயம்மட்டும் பார்த்துமவுனமாய்
வாவென்றழைபாத வஞ்சகனைவிடுத்தேன் அன்
காதல்மிஞ்சிக்கவ்வ களுக்குக்கலிதீரை
முத்துமுத்தாகவே யுதிர்த்தேதன் கொடுங்
காமர்விதித்திடும் புட்பாவைங்களால்
மெத்தநொந்துபதை பதைத்தேன்
எதாயினிமேற் சகிமேயகோ ஏறவலைக்
கட்டிக்கொண்டதாகு சுவைந்தே , அவா
யென்னசிந்தைதாமோ முன்னோ லகசித்தார்
பண்ணுமசுப்பராமன் பாடிப்பரவியும், அவர்

5-பதம்—இ.ம்-பந்துவாரளி—தாளம்ஆதி

பல்லவி

ஞாதக்காரக்கள் ளியென் றவளோசைவசெய்தென்றால்
சுருக்கென்றுமக்கேன் வருதுதசாமி

அனுபல்லவி

ஏதவள்மீதிஆமக் கித்தனைபிரமைசிலமே
வேதபுரியைநிசர் பெற்றபாலரே
ஆநிகாலையிற்றனே தெரியுமும்மதுசொந்தம்
ஐயனேமெய்யனே பன்னிருகையனே-ஞாத

சரணங்கள்

சித்தமெல்லாந்தெரிந்து பின்பங்காணவோனும்மோ
வித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக் கன்றுதயின்னம்வேணுமோ
பத்தமில்லியுனக்குநா னெத்தனைசெய்தாலும்மேற்
பற்றியில்லாமலேபோச்சே விந்தைபடிக்கிறீர்போம்
மெத்தமெத்தபித்தநியிற் சிற்றடிபிடிக்கவோநான்
சித்தத்திலியிலுண்மைவிட பித்தரமிலில்லையென்று
சிந்தைசெய்யாதேயு மந்தமிருங்காந்தனே—ஞாத
சிலபேர்சொல்வார்களுன் கலப்பாரென்றிந்தேன்
புலம்கெரிந்தசுவாமி மிகவுகமகிழ்ந்தேன்
ஆப்புக்காற்றுமல்லந்து சலிப்பாய்ப்பேசுகிறீர்போம்
பல்லப்பவன்னானல்ல மாதர்சேபலென்று நீர்ரும்
அலைகடலாழுமிவ் வளவென்றுசொல்லுமேரூன்
கலைப்புயிரமலொரு வருக்குங்வாரவரிலை
சங்காவண்ருள்புதல்வா சிங்காரவேலதாராா-ஞாத

என்மனம்போலிருக்கு முன்மலமென்றிட்டேன்
மன்மதன்செய்துயர்க் கிடமில்லையென்றுரைத்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது லின்பந்தர்த்திட்டேவமோ
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம னிசைக்கும்மனுகூலரே
முன்புநான்சொன்னசொல்லெல்லாமுன்னமையேயுண்குதிவரையை
நம்பியாற்றிலிரங்கிய கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனேநீதனே ரஞ்சிதமிதோரதனே.குறு

6. இ, ம் - கல்யாணி. தாளம், ஆதி

பல்லவி

தானேவருகிறாரோ நான்வரவேணுமோவவரைத்
தையலேகேட்டுவா போடி

அநுபல்லவி

தேனார்மலர்ச்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரர்
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலைக்கும்வரதனே

சரணங்கள்

காமப்பூதம்வந்து தேடித்திரியுதடி
கடிமலர்கணைவாரி யாரச்சொரியுதடி
ஆமடீகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யாதரங்கமெல்லா மாந்துத்தேரியுதடி - தானே

அதிமர்மஸ்தானத்தில் பூரித்தருகுதடி
யழகியகொங்கைரண்டும் பாரித்திருக்குதடி
பதரியேன்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுக்கைவிடுஞ்சிங் காரித்திருக்குதடி தானே
தெளிந்தகேலவும்பட்டம் பகல்போலெரியுதடி
திக்கைநோக்கியேன்னிரு புருவமேரியுதடி
களிகொள்சுப்பராமன் கவிக்கேகபுருகுதடி
கண்கள்சோருகிபோரு விதமாய்வருகுதடி - தானே

7—பதம்—இ—ம். கல்யாணி—தாளம், ஆதி

பல்லவி

தையலேயுன்னைவிழைந்து நின்னைக்கருதிக்
தடக்குருணடி மானே

அனுபல்லவி

வையகம்புகழ்ந்தோங்கும் வேளூர்தனில்மருவி
மையன்முத்துக்குமாரனுய்யா மையலினின்று தைய

சரணங்கள்

பேட்டிசாசக்கண்ணூட்டி மதன்வாழிடங்
காட்டிசுகங்கொடுத்துப் போட்டிசெய்யலாமடி
தாஷ்டீகக்காரிமலர் சூட்டியலங்கரித்து
வீட்டிலிருந்தகூ ணமே கூட்டிவரச்சொல்லடி, தை

வஞ்சைமிகுவுன்னித ரஞ்சிதக்காரியென்று
கொஞ்சிமுத்தஞ்சாவென்று போத்துஞ்சுரானடி
பஞ்சவர்ணக்கிளியே தஞ்சமென்றுமுனது
நெஞ்சமிரங்கிலையோ கோஞ்சமாகிலுமுளந்-தைய

நாடியுருகும்வேளை மோடிசெய்யலாமடி
தேடிகல்யாணிராகம் பாடிசுப்பராமன்மனம்
வேடிக்கையாகவிளை யாடிக்காங்கேயனுடன்
கூடிக்கலந்தவளைய வாடிசமையமிடந்தையை

8—பதம்—இ— ம்—கல்யாணி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

மருந்தல்லவோ யிந்தவிதஞ்செய்வது. வீண்
வார்த்தையேண்டிவளர்க்கிருய்

அனுபல்லவி

திருந்தும்வேளூர்முத்துக் குமரேசனென்றெவர்க்குந்
தெரியாதோவுனக்குந் தெரிந்தேயிருக்கும்யோடி

சரணங்கள்

மிதமில்லாபேச்சேல்லாம் பேசிப்பேசியிப்போது
வெல்லப்பேச்சு பேசவந்ததுபோதும்
எதிரொன்றில்லாசன்னதம் வந்தல்லவோவிட்டுது
இக்கணத்திலே தடுக்கவகைசெய்ய பக்குவமல்லசக்களத்தியிட்ட
அதட்டியதட்டியென்னை யவர்சொன்னவார்த்தையு
மவளைதப்பிதமாக யான்சொன்னவார்த்தையுஞ்

சதிசரியென்றானன் மேச்சு
சட்டபேச்செல்லாங்குட்டிச்சொல்லவந்தாய்குட்டிச்சுவரினில்
முட்டவெள்ளெழுத்தோ-மரு

கொல்லத்தெருவிலூசி விற்கக்கொள்ளுவாருண்டோ
குதிக்கிறாய்வீணேயிங் கென்னகுறையைககண்டோ
மெல்லிநல்லாயவர்க்கென மீதுவஞ்சமேதடி
விளம்புஞ்சுப்பாமன்தமிழ்க்கருள் சீலனுளம்புகுந்துறையைக்
கொடுத்தவெய்யகோல.மரு

9—பதம்—இ—ம்கல்யாணி ஆதி

பல்லவி

சகலமுந்தெரிந்தாற் சரசகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுரீர்

அனுபல்லவி

ஜெகம்பணிந்திடும்வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தப்ரமைகொண்டு மெத்தவலைககண்டு-சகல

சரணங்கள்

ஆனச்சின்னவிதமா யிருக்குமென்றேயறியாள்
அணைக்கின்சுணைதன மார்பி லடறச்சகித்தறியாள்
பூசுஞ்சளபங்களைப்பூசியுமறியாள் பூவின்மணமுமறியாள்
ஈசன்மகனேநீர் பேராசைகொள்ளுகிறீர்
எந்தக்கவலின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிறீர்
வாசவனுலகத்தி லிருக்குமரம்பையைப்போன்

மனத்திலெண்ணுகிறீரிதேர் வாய்க்காச்சரககைப்போல-சக
விதரணசாலியைப்போற் கின்னரிமீட்டுகிறீர்
வேம்புங்கரும்பாகுமோ வீண்ப்ரமைகாட்டுகிறீர்
பதங்களைப்பாடிவித்தையிங்கேகாட்டுகிறீர் பரவிடைபோற்
(காட்டுகிறீர்
புதுமையாயிருக்குதே நீர்செய்வதென்னபத்தி
புலிபசித்தாலும்புல்லைத் தின்னுமோசொல்லும்நத்தி
கதைபடிக்குறீரிந்த ப்ரமையாமோவுமக்குகற
கனியைத்தின்றிடும்வாயாற் காயைத்தின்னலாமோ-சக

சொல்விநோதத்திலோ குணத்திலோபணத்திலே
சுபதயுக்திதனிலோ சொல்லபிநயத்திலோ

கல்வியிலோ திறங்காட்டும் வல்லமையிலோ சவிகற்பரோயிருந்தென்ன
சொல்லுமையா நீ ராசை கொண்டுவள்ள லேமோசமா
சுப்பராமன் தமிழுக் குலவுஞ்சுகுணவீமேலா
மெல்லியவளிடத்தி லிருக்கின்றகுறிதல்வா
மேவினூற்றெரியும்போமியான் சொன்னசொல்லெல்லாம்-சக

10-பதம்-இ-ம்-சுருட்டி: தாளம். ஆதி

பல்லவி

1 கள்ளச்சிரிப்புகொண்டு மெள்ளபேயக்கவந்திரா
கடையைகட்டும் நடவாது

அநுபல்லவி.

வள்ளைமறைமலர்த் தடங்கள்சூழ்வேளூரின்
வாசரேமாரன்மலர் வாளித்டுக்கப்போம்பாதோள

சரணங்கள்

ஆசைசிகப்பியேன் அமதுபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவனைத்தலைமேல்வைத்து வாடினூம் நீர்செல்லும்
காணுமக்குப்பார்வைபோ வளர்க்குறிர்தில்லும்பில்லும்
காடறிபாதோதேவர் தந்திரங்ஞானில்லும்-கள்ள
திருடனுமாசிப்பின்னும் விளக்கைபிடித்தாப்போலே
திருக்கூத்தெலாநடித்துச் செருக்கிறிரொருக்காலே
கருங்காக்கையேறிப்பனங் காய்விழாதுமண்மேலே
கருத்தில்நீர்நினைந்ததை முடிக்குமென்னத்தினலே—கள்
காதினிலோதவந்தீ ரறிவேனிந்தக்குது
கம்பமொன்றிலிரண்டானை கட்டுவதேதகாது
சேதிசக்களத்திக்குத் தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செப்பும்சுப்பாரயன்தமிழ்க் கருள்வோயுமக்காகாதோ. கள்ள

11—பதம்-இ-ம-வசந்தம், தாளம்—திரஸ்கதி

பல்லவி

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ-யெனக்குமுன்
னுசைக்கிசைந்தகண்ணாளனடி

அநுபல்லவி

குவலயம்புகழ்வேளூர் முத்துக்குமாரசுவாமி
குணமொன்றும்போதுமே பணமென்னத்ரணம் பெண்ணே—அவ

சரணங்கள்

அருமையாமெனைவாவென் றழைப்பதும்போதும்மே
யரவிந்தமுகத்தைப்பார்த் தாலும்பசிதீரும்மே
யரியசுரதலீலை நடத்துகின்றவிசேஷதா
யாருக்குக்கிடைக்குமிவ் வம்புவிமீதுநாமே—அவ

எத்திக்குந்தித்திக்கும் புகழ்மாரனுக்கெதிரா
யின்னொருவரைச்சொல்லப் போமோவடியம்மே
சற்றுநேரங்காணவிட்டாற் றேறுதெல்லாந்தோறும்
சர்வசீவதாரனென்னுஞ் சரசச்சிலையைப்போர்த்த—அவ

பக்தன்சுப்பராமன்சொலுந் தமிழ்மேல்மிகமோகம்
பண்ணவர்திலகன்கற்ற வித்தைகளுண்டமோகம்
எத்திசையிலுமோங்க வென்னுமான்செய்சம்போகம்
எந்திழையேயென்சொல்வே னெண்ணம் காமப்பிரவாகம்—அவ

12-பதம்—இ-ம்.கமாஸ்—தாளம்-ஆதி:

பல்லவி

மாமையல்பெருகுது சமயமடாவென்னை
மருகவென்னடாமோடி

அநுபல்லவி

காமருவுசோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரா
புண்ணியனேவெந்தன் புண்ணியனேயெனக்கு-மாமை

சரணங்கள்

மதன்கலையறியுஞ் சதுராயுதமாதேடி
வாடிவருந்தவதோவுன் னடையோவொருகோடி
மிதமில்லாக்கவி னிதமும்நான்விளையாடி
மேதகதுரையேநாம் சிதமென்மலர்சூடி-மாமை

அங்கமதபதறிக் கொங்கையைவிம்முதேசாமி
ஆசைமிரவுங்கொண்டே ளருளடாதான்காமி
செங்கைமதனன்கணை பொங்கிவருகுதிசாலஞ்
செய்யவிதுவேவீயல்ல னையவோசொலாயெனக்குமாமை
சந்ததமணிசுப்ப ராமனுக்கருள் தியாகா
சவையுங்கலனதபோற் ருவுதிபார்யோகா
என்கவிதஞ்சகிப்பே னெழில்வேலேந்தும்நேசா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனக்குந்தவைபோகா-மாமை

13.பதம்-இ-ம்.கேதாரம்-கெள்ளம். தாளம்.ஆதி

பல்லவி

அவனிடத்திற்றுனே சசமாதவாழ்ந்
தனுபவிக்கட்டுமே தேனே

அநுபல்லவி

எவனிடத்திணிற்கூடி யிணங்கினுலும்செம்பொன்
யீட்டமில்லாதபோதே வோட்டப்போறுள்பூமாதே,அவ

சரணங்கள்

மூன்றுதினம்பொருந்தி வாழ்ந்தாலேயவளண்டை
முடிப்பெனுள்ளங்கையிற் சமர்த்தாயெனதுகொண்டை
தோன்றுதேசாளவர்க்கிவ னவனைப்பார்க்கிலும்பண்டை
கோதைமேகமக்கேண்டி யிரவும்பகலும்சண்டை- அவ
வேண்டாமென்பவர்தங்கள் கழுத்திலிங்கத்தைகட்டி
வைத்தாலெத்தனைநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
அறைவழகனென்பா ரன மயதுகெட்டுது
வன்றாயிடித்தசனி யின்றுமெம்மைவிட்டுது. அவ
எல்லாந்தெரிந்தயெங்கை யென்றுவனோகாடியே
யிகத்திற்கும்பரத்திற்கு மின்பசுகந்தேடியெ
வல்லமையாசுப்ப ராமன்பதம்பாடியே
மகாடலத்தில்மிக மகிழ்பெறவேகூடியே-அவ

14-பதம்.இ.ம்—அடாணு—தாளம்—ருபகம்

பல்லவி

சிரித்திமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீர்போம் சுவாமி
நினைத்துமுயங்கினீரைப்

அநுபல்லவி

சிரித்திமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீர்படிக்கடி
சிறிக்கியினிலும்வெகு முறிக்கியென்றேனினோங்கு

தருக்சட்செழிக்குந்திருக் கைக்குமரேசரே
சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன சோதனைக்குள்ளகப்பட்டு,சிறிக்

சரணங்கள்

கட்டழகிகிடையாளோ கலந்தணைய
காகினியி லுமக்குவெகு
கண்யமரிந்திட்ட வபிநயசுந்தர
காமரதியோ தமக்கு
இஷ்டமென்னகொண்டீரோ அவளுடையயிஷ்டத்தைக்
கிட்டபடியாய்க்கட்ட திட்டமதாய்க்கெட்டி
கெட்டிவும்மைப்போலே புருஷனைக்கண்டதில்லை
கெட்டிக்காரிதினமுங்கரி சட்டிசுரண்டியமட்டி,சிறிக்
கருவிழிகளிரண்டு முலகினில்கிடையாத
காமநிறக் கரிவண்டோவெழிற்
காட்டுமதிமுகத்தில் வாட்டமில்லாதவிதழ்
கனுத்தபவழத் துண்டோ
மருகமலர்ச்செண்டோ கும்பஸ்தனமிரண்டும்
மதுவுலாவுமவிகவார்த்தை யென்னகற்கண்டோ
பருவத்திலிரதியோ வயதுபனிரண்டோ
பருத்த தொடையிரண்டும் அஞ்பாம்வாழைத்தண்டோ (சிறிக்
நானைத்தெரியுமவன் நலமுங்குலமுமிப்போ
நான்சொன்னாற் றெரியாதுயெட்டி
னுனுஞ்சிகைபிடித்துக் கொண்டுருடுத்தெருவில்
நன்றுய்வருவாள் மாது
கேளுமுமக்குத்தகுமோ வவளுடனேநீர்
கிட்டிநெருங்குவது கட்டழகாசரியோ
வேலைப்பழிக்கும்வடி வேலரேயென்னைபுத்தி
விர்லதசுப்பிராமன்சொல்லை மறந்துதெருக்கள்சுத்தி,சிறிக்

15 பதம்—இராகம்—உரேணி.ரூபகம்

பல்லவி

குயிலனமோமயிலனமோ கூடிக்கொண்மேஞ்சள்
குளிக்கிறதைக்கண்டு பரிமளிக்குதேந்தநெஞ்சும்

அநுபல்லவி

கைபிற்கதிர்வேலுடைய கண்ணியனூர்குளத்திற்
காமரசமோமயிலே கற்பகமேஒப்பில்லாத,குயி

சரணங்கள்

புன்னைகள்சூழ்தடமதனிற் பெண்களொருபக்கம்
புகதமிர்தகலசமுறும் பூவையரோர்பக்கம்
தன்னிச்சையாவர்கள் தனித்துவிளையாடையிலே
தங்கவளைச்செங்கைகளிற்கொங்கையைமறைத்துகொண்டு-கு
எத்தனைபூஜாபலங்கள் செய்தனடிபெண்மணே
யேந்திழையேயன்னவரைப் பார்க்கவுநான்கண்ணே
சித்தாடைக்காரியவர்கள் செய்தவிந்திரசாலம்
செட்பவுமென்தரமுளதோ சேயிழையான்கண்டசுகம்-குயி
தாராவுமயிலினமும் தாமரைப்பூமேலே
தாவித்தாவிவிளையாடி சண்முகனைப்படித்து
நீராடிக்கரையிலிந்தா நீலசேலையுடுத்தி
நிற்கையிலேபக்கமதி லக்கரையாய்ப்பார்த்தவெனக்கு-குயி

16—இ—ம், பரஸ்-தாளம். ஆதி

பல்லவி

மதப்பயலேகண்ணெய்யுரு மெந்தன்
மன்னன்வரட்டும்புத்தி சொல்லுகிறேன்

அநுபல்லவி

அதிகசுந்தரவடி வேலனைமிகமண்ணி
யடுத்தவளென்னைப் பாராமலோமல்-மதப்

சரணங்கள்

திங்கட்கிடையுந்தென்றற் றேரும்.வளர்
நிகழுமகிழமவர் தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள கரும்புவில்லைவளைத்து
சிகரியொத்தனமேற் குறிப்பாய்கண்ணுட்டோய்-மதப்
ஆசைக்கணவனில்லா வேளையில்.உனது
மீசைமுறிக்கிக்கொண்டேன் துள்ளுநாய்
நாசகாலநப்பவ சிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவிட்டில் ராவில்வந்துமஞ்சாமல்,மதப்
அங்கம்பதற வரசைவளர உந்த
னடமெல்லாஞ்செய்புரா யென்வலைசோர
மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமனையாளும்வடி
வாளமுகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியென்றேயெண்ணுமல்மதப்

17. பதம். சாரங்கம்-தாளம்—ஆதி

பல்லவி

உன்னைப்போற்சமர்த்தர் ஒருவரையுங்காணேனு
முபசாரவார்த்தையேன்சும்மா

அநுபல்லவி

செம்மையோர்புகழ்தேத்தும் வேறுரமுத்துக்குமர
தேவாதெய்வ குஞ்சரி போகாபகாருபாவா

சரணங்கள்

ஆதிசிவலிங்கநடி மானேயுனக்
காசைக்கணைவளி[illegible] காமே
பேதமையென்னருமைத தானெ[illegible]
போராசைகொண்டிருந் தேனே
காதல்போல[illegible] கலைதிர்த்த[illegible]
கலைத்திறங்கொண்டு கட்டிவார்[illegible]
சரிகைசேலையொட்டி யாவும்[illegible]
சாதகாமிர்தகலி [illegible]
வருமபோதணியும்ரத்தினப் பூஷணமணிந்த
[illegible]தரல் [illegible]
தசல்வேண்டுமென்றாள் சாசத்திரமேட்டுப்போக
தடையோவென்கென்று சர்க்கரைக்கு[illegible]
எத்தனை[illegible] திலறுச்சாமி
என்[illegible]திரேம [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]சொல்லப் [illegible]
பக்திசெய்[illegible] [illegible]
பண்டுபோல[illegible] [illegible]

18. பதம்—[illegible] [illegible]

பல்லவி

[illegible] [illegible]
வேடிக்[illegible] [illegible]

அநுபல்லவி

ஆடும்மயில்மேல்வினை யாடும்வேளூர்க்கந்தனை
யாசைகொண்டுமிமிக ராசனென் றுமிப்போதே தேடி

சரணங்கள்

எந்தனொளாயே சித்து பித்தமுந்தன் மீதில்வைத்து
நம்பவித்ததையைக்காண்பித்து நித்தமுமனுபவித்து
மெய்தவுஞ்சுகபெறலா மென்றுநானுபசரித்து
சித்தசராலேப்படித்த யெத்தனென்றேயான்ப்ரமித்து. தேடி

என்னைநோக்குக்கொள்ளவுனக்கிந்தஞ் செய்ததுவென்ற
கன்னியையதைபோல்லாதேந்தன் மன்னவா ஜகப்ரசன்னு
பன்னுராயன்வந்தெதிர்த்து வஞ்சிதஞ்செய்ததுவென்ன
உன்னதிளக்காரங்கண்டாலென்னை யெய்குறுன்விர்ப்பன்று. தேடி

என்றைக்காகிலுவந்து டன்னுமகரஞ்சுவைத்து
கன்னத்தில்முத்தகொடுத்து மன்றுந்னமதைபிடித்து
கன்னயபாசுப்பராமன்சொன்ன பதத்தைப்பிடித்து
வன்னவேயென்றுதுதித்து பன்னுநால்களைவிரித்து தேடி

19—பதம். இ-ம். காம்போதி. தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஆரென் அபிட்டுக்கிர்சாமி எனக்
காசைவார்த்தையைச்சொல்லியென்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாம

அநுபல்லவி (ல்

காரவைன்மருகனைமுன் கடனுக்கொருதிரம்
கடகதைதெரியாமலே மேவிக்கொண்டேன்
புராணரேபுன்னியரே செல்வமுத்துக்குமரரே
போதும்போதும்முறவு தாருங்கைமேற்பணத்தை

சரணங்கள்

கொஞ்சவட்டமுத்தச்சாய் கொட்புத்தாரேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிக்கொஞ்சியென்னுடன் கொண்டானடித்திர்ளன்று
கொவ்வையிதழைக்கடித்து கொங்கையமுந்தப்பிடித்து
செவலியகன்னத்தில்வெடுக் கென்றடித்து
மஞ்சஞ்செய்தானுமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்து
காத்தனென்றென்னிமினன்வெகு பத்திபுடன்

நித்தநித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாளோபோம
எததியெத்தியென்றைக்கு முக்குத்திதாரேனென்றுசொல்லி- ஆ
வேணும்போலிருந்தாச்சொன்ன தாயைப்படிசெலுத்த
வேணப்படிநடத்த வெணக்குச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்பேசிமினேனென்றுயெண்ணிறுலுமென்னணுஞ்சும்மா
வேசையிற்காசைகாசுமே வல்லவோசாமி
தோணுமலனுதினமுந் தொந்திரவுசெய்கிறீா
துரையென்றுலெனக்கென்ன நாதில்லும்
ஆணுவமாய்ப்பேசுகிறீ ரையனேபன்னிருகையனே
ஆஞையிட்டுமேடிக்கடி தில்லுமுல்லுமாகச்சொல்லி- ஆ
வல்லமைநடவாதிங்கே கொல்லத்தெருவினிலூசி
சொல்லுமத்தன்மைபோல் வார்த்தைசொல்லிநிற்கிறீர்இந்த
கல்வியெல்லாம்நான்வெகுவாய் சொல்லிவைத்தபேருக்குண்டு
கையிலில்லாதவன்போல வேஷம்போடுறீர்
மூல்லைமலரைசசுட்டிக் கன்னத்தோடுகன்னம்வைத்து
முத்தமிட்டுயெனப்பாற் குடிக்கவுமேகுறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லியென்னையல்லல்பண்ணவந்திர்காணு
மலரும்புகழ்சுப்பராமனன்பாய்ப் போற்றிடும்வேலவரே. ஆ

பதம்/இம், அடாணு, தாளம், ரூபகம்,

பல்லவி

யாமினையங்கேபோன வகையென்னடி, போல்லா
வம்பனிருக்கிற செம்பொன்மலைக்குள்ளே

அநுபல்லவி

வானோர்புகழுஞ்சேனு பதியாஞ்சுப்பிர
மணியன்பலவாதம் பண்ணுநிருப்பானே. மா

சரணங்கள்

அம்புலிமுமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த சூதடி-முழு
வம்புகளுங்கொண்ட தெம்புகளும்வந்தமார்க்கமேதடி-
கும்பஸ்தனத்திலிளம்பிறைபோல்நகக்குறிகள்மிகத்தோணுதே.,
கும்புகள்கூடி- யிடும்புகள்பேச
கோலங்கண்ட நீயேவளான்பெற்ற மா

ஜ[illegible] திப்படுறாது [illegible] பன்னிருந்திமிர்ந்த ஐவ்வா[illegible] யுனைக்
[illegible] படி[illegible] ப்புக்கிள்வந்தோ தன் [illegible]
வி[illegible] பண்டு பிடிப்பதனுக்கு
வி[illegible] ரேங்தும்பர சித்தக்[illegible]
ஞா[illegible] தெ[illegible] லேசாக்[illegible] வியிலே
தா[illegible] ன் குலம்விளக்குமடி மா
ல[illegible] சொல்லே திகழுற்றேன் றைக்கோடி [illegible]
[illegible] தெண்டிறைரும்புவி [illegible]
வி[illegible] வடிவேலன் [illegible]
தன்[illegible] சரங்கன்பு
தங்[illegible] மலர்க்தாளன்
[illegible] கண்டுருசி [illegible]
ஞ[illegible] வுடலிலேக்காயடி (மா)

பதம்—இம் அடாணா தாளம்—அடதாளம்.

பல்லவி.

எருக்கலருக்க யென்னடாசாமி
வலியமோடி செய்தாறய்

அநுபல்லவி

சுருக்கடக்கன்னி யுமையருளிய
சங்கனென்றெண்ணாத யுர்தாமிக்கொண்டு
[illegible] கமலசாரங்கள் பன்னி
[illegible] சதாயென்றெயென்னி வரு

சரணங்கள்.

உம்[illegible] புரிமாளிக் கெனக்[illegible]
[illegible] லெக்[illegible] துச்சொல்[illegible]
[illegible] த்தப்பா[illegible]
[illegible] பிளக்கு[illegible] க்கு[illegible]
[illegible] யர் [illegible]
[illegible] பிடிப்பாரி[illegible]
[illegible] மனமிரங்கிலில
[illegible] ஆரிகொல்ல வரு

முன்னாளிலிட்டவனு நயினிலந்தபின்னுமவள் பரோடா சொல்லு
மோகனக்கல்லென்றுனும்பனுவேரினால் ரெண்டாய்முறியுமடா
கன்னயக்காரனென்றவென் சொல்மாறினால் நாணமும்போகுமடா
பின்னாளுக்குநாள் முழுச்சந்திரனானாலும் நன்றுப்க்குறையுமடா

பன்னப்பன்னப்பழங் கதைபடிக்குறாய்
பக்ஷமவள்மீதிற் கொண்டுதுடிக்குறாய்
இன்னம்வீணாய்மனப் பாலேன்குடிக்குறாய்
இருக்குமிஷ்டத்தை யேண்டா கெடுக்குறாய்—வரு

பூர்ணகட்டும்தோமுந்தன்னில்வந்துமத யானையைக்கட்டிவிட்டோ
துகேம்புபிக்கக்கிடையாவகையறிந்தே பொற்றிணைநூன்றவெட்
டினீரோ

முன்பாவசஞ்சொன்னபடிகடந்தவளைப் பண்பாய்க்கட்டி
வானவர்கள்புகழ் வள்ளிமணாளனே
வாணனேனப்பெயர் கொண்டகுணாளனே
தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதோளனே
ஸ்ரீசுப்பராமனுக் குதவுந்தயாளனே—வரு

பதம்-இ-ம்—தோடி—தாளம்—ருபகம்.

பல்லவி

மோகம்பகட்டுக்காரி மோகவலைக்குட்சிக்கி
முன்னாளிருந்தமரிதிமறந்தீரோ

அநுபல்லவி

ஜெகம்புணிந்திடும்வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தந்தெரியாமலிலந்தன் சித்தத்தைக்கெடுத்தேன்சாமி-மோ

சரணங்கள்

காணிப்போதவளுக்குச் சரியா முன்
நாளாயின்வேண்டியிருந்தது முறியா
ஏற்றமக்குந்தமகிட்சி நிலையா உமக்
கிருக்குதுதெரிந்தந்தோ மலையா
வானவருலகில்வாழு மேனகைபோலவென்றெண்ணி
விரிலெல்நேரமுமவள்வீட்டில் வீற்றிருக்கிறீர்சாமி
காணுவதோவரிதாச்சு காணியாட்சியவளாச்சு
வனே இந்தனுக்கென்ன வீண்பேச்சிருந்ததடமெல்லாம்போச்சு

என்னைவிடவுமக்கவ ளழகா—நீர்
என்னையக்சண்டுகொண்டீர் முருகா
என்னேரமுன்னைநினைக் தருக—நீ
நிப்படிவிடலாமோ முருகா
மன்னவனேவுனக்குநா னென்னகுற்றஞ்செய்தேன்வீணை
யங்கீகஞ்செய்குவீரே கன்னிவளைதபொல்லாத
சொன்னசொல்லைத்தப்பவிட்டுச் சூதக்காரியென்றுசொல்லி
வன்னிடமனைதங்கெட்டு யென்னைகட்டாற்றில்விட்டு—மோ
சங்கிராமகிரிமேல்வாழும் வேலா—பக்தன்
சுப்பராமன்தமிழ்க்கரு கூலா
சந்திரவதனைவள்ளி வேலா—சாமி
சகலபுவனபரி பாலா
உந்தனதுபிதவ மிர்தவிகமாகுமென்று
யெந்தனுக்குத்திகரிக்கா லணைந்தவன்னைச்சேரவேணு
கந்தரேசதிபொல்லாது காமக்குரோதம்விண்போகாது
வஞ்சகனாதன்சறவாது வந்தாலும்மனமொவ்வாது-மோ

பதம்-இ-ம்-ஆகிரி-தாளம்.ஆதி.

பல்லவி

சிந்தைவாடுதேயுனைநினைத்துநினைத்து
சிந்தைவாடுதே

அநுபல்லவி

சிந்தைவாடுதுந்தன் சந்திரவதனைத்தேடி
யந்தரந்தனிநின்று வாடுங்கொடியதுபோற்—சிந்

சரணங்கள்

கொடிப்பொழுதோதோணுது நூறாயுகமாக
விடியவிடியுமட்டும் விழித்திருக்கும்
வடவாக்னியோபெரும் வாடைக்கனலைவீச
கடலிறநும்பதுபோல் மடலுக்குள்ளேதிரேகக்
கனிவன்பாடவே கனைவந்துசோரவே
நடன்பெருமுச்செறிந்து மையல்நீச்சுகாணவே
மடியிலெனைவிதித்த பாவிதெய்வத்தைநொந்து
தடித்துத்தாமரையிலைத் தண்ணீர்போற்றவித்தேனுந்தன் சிந்

பன்னீரெங்கீரைப்போற் பற்றுதுமோகச்
சன்னதந்தலேச்சுற்றி யாட்டுவதுமல்லாமல்
வர்னக்குயில்கூவ மாருதன்கணேதாவ
வன்னமுமருந்தாமற் சொன்னதும்பொருந்ாதவ
ளாசைபாகவேகூடி நேசமுடனேவாடி
இந்நேரமதில்மதன் கணேதொடுத்தெய்யவே
சன்னமறிந்திந்தச் சமயத்திலவராவிட்டால்
பென்னசெய்வேன்காட்டி லிணைபிரிந்தமான்போல- சிந்
பலரணைமேலிருவரும் கூடியொருமையாய்
நிலேயாதகொக்கோக நிலேயதனையறிந்தும்
பலபலவிதமாகப் பரிமளகஸ்தூரி
களைப்பொடியைப்பூசி சலவைத்துயிலால்வீசி
கருணைவகையறிந்து சாதவகைபுரிந்து
கனிவாயிதழைத்தந்து தன் தாய்முறையைக்கொண்டு
நலஞ்சேர்சுப்பராமர் லைந்துரைக்கமுதனையனா
ரடியுமிணக்காத நலிவான்மிகமெலிந்து- சிந்

இ—ம்,அடாணு-தாளம் ரூபகம்

பல்லவி

கையினிலொக்கப்பணமும்கேளடிகடன்சொல்லவந்தாற்
கதவைச்சாற்றித்நாளைப்போடடி

அநுபல்லவி

தையலரேநம்ப ஜாதித்தொழில்வித்தை
தாய்க்கிழவிசொல்லைக் கேட்டுக்கோ
ஐயனென்றாலென்ன வப்பனென்றாலென்ன
வாயுமுகமுத்து வேலனென்றாலென்ன . கை

சரணங்கள்

மஞ்சள்சிலவுக்கோரைந்துபொன்கேட்டுக்கோபாக்குவெற்றிலை
வாங்கித்தின்னவோரைந்துபொன்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சிக்குவொன்பதுபொன்கேட்டுக்கோ பட்டவாளி
வண்டுமென்றேயொன்பதுபொன்கேட்டுக்கோ
வாரகொற்றவர்நூறுபொன் தேடித்தருவாராகில்
மோகத்துடனேமேவிப் போகச்சொல்லடிமானே. கை

வந்தசுதன்பின்னும்வந்தானென்றெண்ணிக்கோ பணங்கொடுக்க
வஞ்சிகல்லாய்சாலேமூடக்கிப் பின்னிக்கொடு(விடிக்
எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
யிந்ததொழிலுக்குக் குறைதானுமில்லை
இன்றைக்கொருமறபொன் எண்ணித்தருவாராகில்
நன்றுற்றவனிஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளடிமானே. கை
பண்ணுவதாகும்பசாதிக்கெஞ்சமா பாவியொருமொழித்தை
பாழிலிரைக்குந்தண்ணீர்க்குத்தானென்ன பஞ்சமா
இன்னஸ்தனங்கள் வயிற்றில்விழுந்தபின்
எண்ணினவர்பின் யிவாரோசொல்மின்னே
பாவித்திடுவடிவேலனை சிலத்தவர்துதிசிலனை: கை

பதம்,இ,ம்-அடாணாதாளம்,ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதேசாமிநீரிப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அநுபல்லவி

வையகம்புகழ்வேலூர் முத்துக்குமரேசனே
மாதுகுறவள்ளி மகிழுஞ்சகதீசனே

சரணங்கள்

மாரன்மலர்க்கணையென்மேல் குறுதே
மாங்குயில்களுங் கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமென்றனம் விம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தூவுதே
தார்வளையுங்கலையுஞ் சோருதே
கங்குலொருயுகமாய் நேருதே
சீருர்சக்கிரவாகமுஞ் சேருதே
தெரிவையெனக்குமோகம் மீறுதே
பஞ்சணையிதில்விளை யாடி
பக்தன்சுப்பராமன்பதம் பாடி
ரஞ்சிதமாகநீரென்னைக் கூடி
கெண்டுதினமாகுதேயென்ன மமோடி

பதம்.இ௰ம்—சாவேரி—தாளம்: ஆதி.

பல்லவி

மானேயிவ்வேளையென்,மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி

தேனார்மொழிக்குயிலே தெய்வலோகத்தமுதே
சுத்தமெலியமதன் மெத்தமயல்வாட்டுறான்
திங்கள்சண்பகமந்தார மிகவெறியுஞ்வனத்தை—மா

சரணங்கள்

இந்திரநீலமோசேலோ விருபுருவத்திடியே
விலகும்விழிகள்வகை யேதடி
மந்திரகிரிபோற்றோன்று மூலமேலொளிதா
மன்னுங்கொவ்வைக்கனியோ வோதடி
சந்திரவதனமோடி சமயமிதல்லவடி
தக்கவர்நடத்துங் கொக்கோகவிதியின்படி
சாரடிமையல் தீரடியெனது: மா

காதல்கொண்டேனுனது கனிவாய்முதருந்தக்
கருணைசெய்வாயடிவை தேகியே
மாதமெனுமின்களுண் மதியனையபொற்பாவாய்
வையமீதுண்டோவுன்போற் போகியே
போர்தாருமதியைநாவாற் புளகித்திடவேசி
பொறகலசமுகமுடே மழுந்தத்தழுவமுகம்
பாரடிமையல் தீரடியெனது . மா

இன்னமுதசீமாட்டி வெனக்கிசைந்தகண்ணாட்டி
யின்னந்தயவில்லையோ கூறடி
பொன்னேபருவமதிற் புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேமனது தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற் றயங்குவதென்னமேலி
சந்ததம்பணிசுப்ப ராமன்தமிழ்புக்கருள்
சண்முகனெனக் காற்றுமயரேனமட— மா

பதம்—இம்—உசேனி. தாளம். ரூபகம்

பல்லவி

நேத்தந்நிநோக்கிலே நீராடுங்கரைதனிலே
நெருங்கியும்மைசாடை காட்டி யழைத்தவளாரையா

அநுபல்லவி

ரோர்த்தியாய்மயிலேயிங்கர்தா நீரகளுமெதிர்வழியாய்
நிற்கையிலேசேக்கையிலே பக்கந்தனிலிருந்தேன்சாத்—நேத்

சரணங்கள்

பச்சிளங்கோற்படர்ந்த கிண்ணம்போல்ஸ்தனமும்
பவளவாயுங்கருங்குழலும் கபடமில்லாமனமும்
இச்சகந்திற்சொன்னந்த லட்சணத்தைப்போலபெண்கள்
இந்திரலோகரம்பையோயின் னெந்தவுலகரிவையோசாமி.நேத்
மூன்றுளிலென்னிடத்திற் சொந்தம்போல்வந்து
முத்தமுத்தாய்சரசமாடி மோகமதைத்தந்து
மன்னவாவுன்னினைவுகொண்டுவன்னங்கோண்டொருமாதமுண்டு
வாருமையாவென்றழைப்பே திருனமயாவென்கவலை-நேத்
பிள்ளைமையுடையபெண்கள் பேதமையைக்கண்டு
பேருலகிலாட் சொள்ளுவார் புருஷரிதவுண்டு
தென்றுந்தமிழ்சுப்பரமன் செய்பதத்துக்கருளுந்
திருவிடையோயினிசகியேன் சேவலக்கொடியுடையோய்-நேத்

பதம்-பிலஹரி: தாளம். ஆதி

பல்லவி

கெண்டவிட்டேனென்றுசொல்லடி என்சுவாமியைக்கண்டு
தண்டுவுந்தயெண்டிலசக ளிரண்டாயிரந்திரமாகக்

அநுபல்லவி

என்னக்குமொருநாளையிற் கண்டசீர்போலவேபாவை
கொண்டுவந்தினமட்டு வண்டையிலேயிருந்தவ
ரெண்டுபோதமாகலங்கு வண்டாலேயிருக்கின்ற
முண்டலம்புகழுமுத் தண்டவடிவேலற்கு கெ

எப்போவருவாரென்றுநான் முப்பழமும்பாலுந்தேடி
சப்ரமஞ்சமுந்திண்ணைத்து சுப்ரமணியதேவேயென்றுந்
தப்பாமல்மயசிந்தைதனை செப்பிடாதும்நினைந்திருக்கத்
தப்பிதமோவென்றுமில்லை யிப்பொழுதுமறந்திருக்க,தென்

நெஞ்சியிலிரக்கமில்லாத பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக் கெஞ்சசெஞ்சவதைக்குறான்
அஞ்சாமற்பேசிநின்னைங் கொஞ்சநாழிவாராவிடில்
வஞ்சியின்சுகமமென்சாமி பஞ்சுபட்டபாடென்றுந்,தென்

மிக்காசைவைத்தேயொருமையாய் நித்தியமேநேசுக்கோர்
நித்திரையிற்கண்டசொற்பனம்போல் லாச்சுதன்றெவுங்கன்
பத்தினிமோசமாச்சுதின் கொருத்தரைநோக்கதென்ன
பக்தன்சுப்பராயன்போற்று மூர்த்திக்குமாரசுவாமிக்கு-தென்

பதம்—இராகம்,கல்யாணி,தாளம்,ஆதி

பல்லவி

அழைத்துவாராய் சகியே

அநுபல்லவி

ஆதிமூலப்பொரு ளானகாவேசனைக்
கோதிலாதகை வாழ்முருகேசனை,அழை

சரணங்கள்

தழைக்குங்கடப்பமலர்த் தாழகனைபுல்லி
தாராளமாயென்னுயிரை த்லப்பெறமேவிசொல்லி
இழைக்குமாரனென்னுமோ ரினிமைநம்பியவில்லி
எய்புமலர்க்கணையா லாய்யமுடியாதல்லி
இதங்கொண்டுநழுவன்பிறேறுபல விதந்தங்குசுரவிந்தைபது
செய்பயிருவருமொருமனதாகவேபிசைந்து மருவவிதுதருணமா
(மெனமொழிந்து

மஞ்சமீதினிற்பொருந்த

மாசிலாதமுர காசநீசெப்பரமஞ்ச
வயங்தமிழ் பங்கஜநாட்டிய
மேயக்குறிந்திரம் கந்தர்வர்பூட்டிய-மஞ்

மண்ணுடனேத்தையும் லீலைகொள்த்தக்கதிலே
கண்ணாடிகள்சித்திரப் படங்கள்மிகக்குலவி
மலர்மெத்தையின்மிசைச் சலவைச்சலலாவிசித்து
பலவுச்சிதமிதிக் களபபன்னீர்தெளித்து
வாசமாலை விளக்கடிய
வளமிருந்தாதி மாரனுமதிசயிக்க
வளமைதங்கியபேரனா மனம்பிரமிக்க - மஞ்

பஞ்சகச்சாயவர்கவகைகளருந்த

கொஞ்சிக்கொஞ்சிவெள்ளிலைக் கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலலீலைகள் குறைவில்லாமல்முடிக்க
வஞ்சியேசுப்பராமன் வாழ்த்துக்கொடுக்கவந்த
வானவரபோற்றுஞ்செக தேனைமிக்கமைமெத்த
வகையேதுவேவாவாறை நாடிக்கூடியே
ஜகமுழுதெங்கணு மோடித்தேடியே - மஞ்ச

பதம். இ,ம், சுருட்டி. தாளம் அடதாளம்

பல்லவி

அடிக்கடிக்கையைப்பிடிக்குறா ரிவராடிசகியே
இவராரடிசகியே

அநுபல்லவி

செடிக்குள்ளேயொளித் தாலும்விடேனென்று
திடத்துடனெதிர் மடக்கிமடக்கித்
தடுக்குகள்பல தொடுக்கிறார்மனம். அடி.

சரணங்கள்

தொந்தனமாயிவ ரெந்தனத்தைத்தொட்டுத்
திண்டவுந்தான் தகுமோ, அவ
ரெந்தவிதஞ்செய் தாலுமதற்கிசைந்
தேன்னுளந்தான் புகுமோ
மந்திரத்தில்மாங் காயும்விழுமோ. வா
மாட்டேனென்றுல்விட மாட்டேனென்றுயெந்தன்
முதானையைப்பிடித் திழுக்கவுமிவ
ரெப்படிதொடவோங்குமோவதுசெப்படியிதற்கெப்படியடி.

சம்மதியாபெண்களைத் தொடர்வது
தான்புருஷக் கனமோ—மன
சம்மியமில்லாவகை செய்வதுவேநல்ல
ராஜருக்கென்ன கனமோ
இம்மலர்ச்சோலையி லென்னவாருத்தமோ
வெந்தனன்காயதிந்தாலருந் திருகமோ
நம்மையேயவர் மதிப் பாரடியூரினில்
நாடிச்சொல்வேனிவ்வகைதேடிக்கொள்வார் பெரும்பகை

விருப்பமுள்ளவளா யவர்கண்ட
வேளையிற் கூடாளோ-சகலக்
கருப்பினிச்சகக் தேடுமோ-மற்றதுக்
காரியங் தொடராளோ
இருப்புத்துணைச்செல் லரிக்குமோ-கனி
உதிர்த்தச்சிங்கத்தை கெலிக்குமோசட்டை
நெருப்பையுந்தேனீ மொய்த்திடுமோவந்தி

கோரத்தினில்மோகத்தொழி லார்செய்பவர்பாரிப்படி-அடி

யதம். இ.ம்—சாவேரி—அடதாளம்

பல்லவி

இதைவிடயின்னம்வேறே வேண்டுமோசாட்சி-ஒருபோதும்
இல்லையில்லையென்றுகோடிபரவசமெடுத்துரைக்கிறீர்போம்

அநுபல்லவி

மதிதவழ்வேணுர்முத் தையனே.யந்த
வஞ்சியுடன்கூடிக் கொஞ்சியணைந்திட்ட
மைக்குறிபுமஞ்சள் வாடையுஞ்சொல்லுதே-இதை

சரணங்கள்

எத்தனைசொன்னாலு மென்செவிக்கேகுமோ
வென்னத்துக்குவீண் பேச்சு-அவ
ளின்னேரமெனக்கங்கே தேவையோ-பாவ
மெழுந்திருங்கோ மாச்சு

புத்தியில்லாதவள் போலநீரெண்ணுகிறீர்
போதிக்குறீர்மெய்யோற் சாதிக்குறீரந்த
வித்தைத்தொழிலெல்லாங் கட்டிவையுமுந்தன்
மீதுநகம்பட்ட போதுதெரியாதோ-இதை

நன்னயப்பேச்செலாங் கண்டதுதானிந்
நடப்பினிலேயின்பந் தருமோ-என்னமோ
ஞட்டம்தேனினி யாகிலுமுன்னுசை
யானமயில்முருகேசரே சாதிக்கிறீர்வீணுக
வாதிக்கிறீர்மெய்போற் சாதிக்கிறீர்தேவர்
மன்மதவேஷங்கொண் டங்குநீராடிய
மகத்துவமெல்லாமுன் முகத்தினிற்றோனுதே-இதை

ஐயமாகச்சொல்லு வார்களோமுகத்தி
லார்ந்திடுங்குங்கும மேதோநல்
தாகட்டுங்கண்ணுடியைப் பாருங்-கன்னத்
தடையாளமொன்று போதாதோ
கையினிற்றிருட்டிருக்க வுந்தன்சித்தெலாங்
காட்டுகிறீமெய்யோ ஞட்டுகிறீர்நல்ல
சைபோகவேனிதப்பிப் போம்போம்லோலரே
சர்ததஞ்சுப்ப ராமன்றுதிவேலரே.இதை

பதம்-இ-ம்.சிலாம்புரி—தானம்,அட தாளம்

பல்லவி

காதலெனக்குத்தந்த கண்ணுளனையவள்
கைவசப்படுத்திக்கொண்டாளே

அநுபல்லவி

மாதவர்பணியும்ஸ்ரீ வைதிகநாதன்பெற்ற
வாலகுமாரனின்னம் வரக்காணுமையால், காத

சரணங்கள்

சோலைக்கருங்குயிற் கூவ-பாவிச்
சோமனுந்தணலாகத் தாவ
மேலைமன்மதன்கணை மேவ.வெய்ய

வேங்கைபோல்மாருதந் தாவ
பாலன்னங்கசாதங்கம் ரோவ:யான்
பரதவிக்குறேன்பகல் ராவாய்
பாலப்பருவந்தன்னி லிணைப்பிரியவைத்தாப்
பாதகியாரோ மயக்கிமருந்தையிட்டாள்-காத

அரைக்கணமென்னையே நாடி-யவ
னரைக்கணஞ்செய்தவன் மோடி
அரைக்கணமென்னைகொண் டாடி-யவ
னரைக்கணம்வர்ணிப்பான் பாடி
அரைக்கணமென்னையாவ தாடியவ
னரைக்கணமென்னைமுத் தாடி
இருவருமிப்படி யினியபாலும்நீரும்போ
லிருந்தநேசமெல்லா மறக்கவைத்தாளேபாவி:காத

பன்னீர்வென்னீருபோ லாச்சே யுலகிற்
பார்த்தபேர்நகைக்கிட லாச்சே யுலகிற்
அன்னைசொன்னசொல்நிச மாச்சே யென்று
மாறுதயெருந்துய ராச்சே
இன்னேரந்தலைகுனிய லாச்சே பாவி
இப்படியுமென்சென்ம மாச்சே
தன்யன்சுப்பராமன் தமிழுக்குதவும்வேலன்
சர்வலோகமுமுய்ய சாயுச்சியமீவான்வெய்ய காத

பதம்.இ-ம் உசேனி தாளம்.ரூபகம்

பல்லவி

என்செய்வேனுனி யுனையேனெழின்மயிலைநாதன்
இணங்கவில்லைகொஞ்சமேனு மேதுமாயர்தெரியேன்

அநுபல்லவி

கன்மனத்தோனென்றுமுன்னங் கண்டதுண்டோவின்னங்
கருதுவேறேவவருறவைக் காசினிமேலடிசகியே. என்

சரணங்கள்

வஞ்சியென்பஞ்சணையிற் றஞ்சமெனநாடி
மருவுமென்றெகால்வருடி வணங்கினேனென்றுகோடி
நஞ்சையுண்டோனுதவிஞ னெஞ்சிரக்கமறியான்
கெடுசுவேனுவஞ்சலித்தே மிஞ்சினவன்றங்கச்சகிய என

முத்தன்தருவாயெனவே மோகமதாய்ப்புல்லி
முப்பழத்தோடமுதருந்த மூன்னம்வைத்துச்சொல்லி
சித்தமிரங்காமையினாற் சேர்த்துமெல்லவனைநீதன்
பித்தனைப்போற்பேசினது வெத்தனையோவடிசகியே- என்

பரடவாகரணமுதலாம் பக்குவங்கள்தெரிந்தே
பலபலவாலிங்கனம் பிரிவுடனோபுரிந்தே
ஞாடவர்தந்திகனென்றே வகத்திலுன்னைவென்றோத்
தாடனஞ்செய்திலேனே பேடியோவடிசகியே. என்

பங்கமன்றேயிவனுக் கென்னபக்கலிலோர்மங்கை
பருத்தசடைமுடியினி லென்பட்சமுடன்கங்கை
அங்கமரைனவனே வஞ்சப்பாமனேத்தாங்
கன்றுஞ்சங்கரன்போ லெங்குங்கண்டதில்லைசகியே. என

பதம்—இ—ம் அடாணா தாளம் ரூபகம்

பல்லவி.

அரைக்கண்ணுடையானென்றே யார்க்குந்தெரியாதோ
வனுக்குருப் வாயை மூடடி

அநுபல்லவி.

தரைப்புகழுமயிலை தனிஅரைவோர்லேசனை
தந்திமுகனைச்சேயாய தந்தகபாலீசனை-அரை

சரணங்கள்

முக்கண்படைத்தோனென்ன முறைமையென்முகவெல்லாது
மூன்றுதுரைத்தமிழினில் முத்தம்மதித்செல்லாது
தக்கன்மகந்தனித் றந்தானென்னரைக்கண்ணே
தப்பேபாயிதுவுமுன்சொல் தானினிவிளக்கென்னே அரை

கருத்தாயோதவந்தாம்முன் கண்ணப்பனெச்சிலுண்டு
கவாவமாயவர்க்கோர் கண்ணளித்ததுமுண்டு
வுரித்தார்முந்தனைப்பார்க்க வுள்ளதரைக்கண்தோவை
வுச்சிதவார்த்தையெல்லா மொழிந்தியதோசெந்தேனே அரை

எரித்தாய்முப்புரத்தையு மெரியச்செய்தாய்கைத்தி
யிருவருமிளாருவகையாகி யென்செய்வீர்பதைத்து
பக்திசெய்சுப்பராமன் பணியுஞ்செஞ்சடையானை
பார்க்கும்வழியில்லாத பருத்தவெண்விடையானை—அரை

பதம் ௩௰. சாவேரி ஆதி தாளம்.

பல்லவி

உனக்கேனிந்தப்பதட்டம் இவ்
வொருக்காற்செல்லுமோ கைவனிட்டம்

அநுபல்லவி

தனக்கேயில்லாமல்மானக் தானியென்றும்ஜாம்பினான்
சன்யாசியோ நீர்சொல்ல சமுசாரியோ நானல்ல

சரணங்கள்

ஆஜ்ஞையைப்பூஜையெல்லப் போயோ உன்றனுல
அந்நியவதாரகசியு ஸாமோ
பாவையிற்பரியோட்ட லாபமோ விவேக
பதஜுவதாற்காரிய ஸாமோ
கானிலமேயும்பசுக் காட்டியிருட்டி
கலக்குமதனில்சல சலிப்பாட்டி, உன
சிந்தையெனிதென்ன கோலஞ் சற்றும்பதுஞ்
செல்லாதென்னிடமவன் ஜாலம்
முத்திராதெனன்றவட்குஞ் ஞானந் தன்னில்
முன்னாதென்னமோகேடு காலம்
பத்திவிசாரித்திடுவேன் பட்சமிருக்கிலென்குறை
லபயரவணிந்தவென் லையயேயென்குறை- உன
காத்துக்கினியவென்கண் ஞலவேயாளிருவ்
கானக்குறவள்ளிமண வாளா
தாதவிழ்பூங்கடம்பணி தோளா பண்டோ
தையலுக்குதவிய தயாளா
ஒருஞ்சுப்பராமன் தமிழுக்குதவுஞ்சீலா
உம்பரெவரும்பரவு மோனிர்வடிவேலா, உன்

பதம்-௩௰௧: கல்யாணி. தாளம்-ஆதி

பல்லவி

அவனிவளென்றேவிஞ்ஞ யானைமட்டும்பேசாய்
அறிவேண்டியுன்குணங்களை

அநுபல்லவி

தவமுயர்ந்தபணி மயிலைவாழ்கபாலீசன்
தங்கமெச்சவமோவாது யெந்தவிதத்தாலென்னை. அவ,

சரணங்கள்

வைரம்வைவுளைச்சொன்ன ரிழுத்தாய்வலியச்சண்டை
பேதுவரவரவு மெழும்புதேபெருந்தொண்டை
அவளைச்சாக்கிட்டுதலை பிடித்தபழங்கதைபோ
லஞ்சாயம்கொஞ்சமேனு மகங்கொண்டெண்ணிபாராமல்—அவ
வையமுள்ளவரைக்கும் வசைக்கேயுடலெடுத்தாய்
வலப்புகொண்டேதிரிந்து வருபவளைவிடுத்தாய்
எயநடக்கைவிடுத்து வம்மைபநொந்ததுபோலே
இளப்பங்கொண்டாயோ யேண்டிவாயைமூடாமல் - அவ
நித்தமிப்படிச்செய் நெறியுனக்கழகாமோ
நிகழ்த்துமுனது வஞ்சம் நிலமிசைச்சொலப்போமோ
பக்தன்சுப்பராமன்போற்றும் பணிமதிச்சடையாயேன்
பாலிலுகந்தானுந்தன் பகட்டென்செய்யுமோபோடி. அவ

டதப். இ-ம்: காம்போதி-தாளம்-அட-தாளம்

பல்லவி

நேத்திராத்திரிபோன பெண்வீடுயிதுவல்ல
நிலவரமாகவுற்றுப்பாரும்

அநுபல்லவி

பூந்திருக்குஞ்சோலைசூழ் கழுக்குன்றந்தன்னில்மேவும்
புண்ணியமீரயந்தக் கன்னியும்நானல்ல ॰ நேத்

சரணங்கள்

இருட்டுவேளையிலேநீர் திருட்டுதனமாய்செல்லுந்
திருட்டெல்லாம்வெளியாச்சுமிரட்டாதேயும்போம்சுவாமி
திருட்டுப்பாலும்பினித் தேனும்பாகுக்கற்கண்டும்
ரெட்டிவாயிலூட்டிய பெண்வீடந்தவீதியில் .நேத்
பஞ்சணையிலேயந்த வஞ்சியும்நீர்கூடிக்
கொஞ்சியிதழ்கடித்த குறியிருக்குதேபாரும்
கொஞ்சிசன்னதமேறி வீதிதப்பிவீதியில்
அஞ்சுகமாய்திறந்து கெஞ்சிகெஞ்சிபேசுகிறீர்

பாதியிரவில்வந்து வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோவுமக்கிது வேதகிரிவாசரே
காதுக்கின்பங்கடருந் தெல்லாமோதுகிறீர்
ஓதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் குகந்தருளுமீசரே. சேத்

பதம், இ—ம். சுருட்டி—அடதாளம்

பல்லவி

இதற்கோநான்பெண்பிறந்தேனே இன்ன
மென்சாமிவரக்காணேனே

அநுபல்லவி

ஆதரிக்குமெந்த வழகுதுரையை எந்தப்
பாதகிகைவசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையோ=இத

சரணங்கள்

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையில்வைத்திருந்திப்போ
கைநழுகிவிடுத்தே கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவசைவசைகொண்டு மருகச்சம்மதி
மாரனென்றேமிகநான் மனமகிழ்ந்தேனே. இத

காலக்காலமாயிருந்த கண்ணாளனுமனதிற்
கருத்தாமற்போனதாற் கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலநிறக்கிளியை வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போறபாவிகையிற் கொடுத்துத்திகைக்கலானேன்

ஆடுமயின்மேல்வரு மழகனைக்காண்பேனோ
ஆதிநாட்போலமகிழ் புண்பேனோ
பாடிப்பரவுஞ்சுப்ப ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்துமின்னமின்மீ தும்வாழ்வேனோ: இத

பதம். இ-ம். சங்கராபணம். தாளம்:ருபகம்

பல்லவி

வேசையொருவர்மீதிற் பாரம்வைக்கலாமோ
காசைக்கொடுத்தவனே கணவன்

அநுபல்லவி

தேச்சாதிபதியென்றி ராககோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி மோசம்போகலாமோ

சரணங்கள்

சித்தங்கரையநமது கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருட்டரென்றல்லவோ தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரதையாய்மையல்மீறி வருகிறவர்தலைவை
தடவியவர்தேடும் தனத்தைமறிக்கவேணும். வே

ஞாலமீதினிலே காலையென்றேநமக்கு
நயவஞ்சகமாய்ச்சொல்வார் நப்பப்போகாதமானே
காலமிதுவோகலி காமென்றேநினைக்கு
காற்றுள்ளபோதெல்லாந் தூற்றிக்கொள்ளவேணும். வே

காமன்கலைபடித்துக் கலவிசெய்தவன்றன்னை
கண்யனென்றவன்பாலிற் கருத்திவைக்கப்போகாது
நாமொருவர்செய்குருவாகில் மாறலாமோடி
நம்பினோசெம்பொன்முக காமிங்கறிவதேது. வே

இ-மகல்யாணி. அடதாளம்

பல்லவி

வருவதாலுலவரை வரசசொல்லுகாணங்கே
வரக்கூடாதடிமானே

அநுபல்லவி

குருமணிபிறைத்தொளிர் செய்யகதிர்வேலேந்துங்
குன்றைக்குடிக்குமா னின்றைக்கென்வளவுக்கு. வரு

சரணங்கள்

கொண்டகணவன்செய்யுந் தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிப்பெண்களதற்கஞ்சி நடக்கவேணுமல்லாது
துண்டரீகயுத்தி கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்வோர் மொழிநில்லாது

ஒண்டியாயச்சொல்கிறே மென்றுமனங்கோணமல்
வண்டுலவுநதேன்மலர் வாடைமிகப்பூணமல்
மையிருளினிலயலார்கள கண்ணிற்குகாணமல். வரு

வந்தாலிஷ்டம்போல் மகிழ்ந்திருக்கலாமெனச்சொல்லி
ஆசையோகணக்குஙன் பில்லாமற்பெருகுது
வானத்ராகட்டுமென்றால் நெஞ்சமுமுருகுது
ராஜவீதியிவ்பத்திர காவியொன்றிருக்குது
நடுவேவந்தா நடுக்குது

மாசிலாதவென்றனைப் பேசும்பன்னிரண்டு
மணிவேலையிற்றனியா யுறங்குஞ்சமயங்கண்டு
விசுஞ்சூரியப்படையும் விளங்குமிடையிற்பூண்டு
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி வேஷமாற்றிக்கொண்டு : வரு

கன்னியரிருவர்கள் களிப்புறுஞ்நேயனை
தனகமால்வளரமகள் கலசப்பாலுண்வாயனை
பன்னுங்கலசமுனி பாவிப்புகழ்தூயனை
பகருமதி வுபாயனை — வரு

என்னுருயிர்த்துணையா யிருக்குமயிர்தவல்லி
பிக்ஷணம்பால்மாரும லெழிற்குன்றைக்குடிபுல்லி
என்னசொன்னாளென்றவ ரேதேனுமுனைக்கெல்லி
யிழுத்தாலும்பேச்சையவற்கிதவுவார்த்தைகள்சொல்லி .வ

பதம் இ-ம் சாரங்கம் அடதாளம்.

பல்லவி.

கையிற்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவந்தீரோ
கடனாளெழுந்திருஞ் சாமி

அநுபல்லவி

ஐயரேதென்பழனி யருமைக்குமரேசரே
அம்மான்மகளானாலும் சும்மாவரப்போவாளோ - கை

சரணங்கள்

ஆசையிருந்தாலென்ன காசைவிடவும்போமோ
வழகுமாப்பிள்ளையானால் வளவுக்குச்சிலவாமோ
வேசைக்குக்காசல்லாமல் வேறேபிரியமுண்டோ
விணாய்வந்தாலநீரங்கள் வீட்டுக்கிழவியாள் கை

தெந்தினம்பாட்டுப்பாடி திருநாமமிடவந்தீர்
சிரித்துச்சிரித்தசையிற் றிருக்கைபோடவுகந்தீர்
அந்தக்காரணத்தாலென் மனதைமயக்குகிறீர்
ஆரியக்கூத்தாடினாலுங் காரியத்தைவிடலாமோ கை

பதம் இ-ம் அடாணா தாளம் ரூபகம்,

பல்லவி:

அதிவேனறிவேணடாசுவாமி உந்த
னாசைப்புமிருகைவிசைப்பும்பசப்பும்

அநுபல்லவி,

அறிஞர்களேத்தும் வேளூர்தனில்மேய
வையனேமெய்யனே பன்னிருகையனே- அறி

சரணங்கள்

வேண்டியபொருளைக் கொடுத்துக்கொடுத்து
வெகுவாயுலமனஞ் சலித்துச்சலித்து
வெறுத்தவர்பேரில் பிருவுகளசெய்கிறாய்
வேண்டிவேண்டியென் றேசுரீர்பேசார்
எதுக்கோவென்னுடன் வாதுகள்செய்கிறீர்
யெதுக்குமஞ்சவா ளென்றெண்ணிபாராதி
ரிருக்குமும்மிட கருத்தைமெத்தவும் - அறி

கடைக்கண்ணாலென்னை மிரட்டிமிரட்டிக்
கருணையுள்ளோர்போலப் படித்துப்படித்து
கதையெடுத்தோதுமுன் றெழில்வகை யெல்லாந்தெரியும்
விடையுயர்த்தவன் றந்தமுத்தையனே
விணுக்குழைப்பாளென் றெண்ணிமயக்காதே
விந்தைநடம்புரி சுந்தரமயிலின்மேல்
வேடிக்கையாய்வரும் வாடிக்கைகள்மெத்த- அறி

வேசைக்குங்காசுக்குந் தொந்தமதல்லவோ
மேதகுநாதனுக்குச் சொந்தமல்லவோ
வீணைசைகொண்டின்றுளென்ன பலன்கண்டேன்சாமி
பாசமதாய்சுப்ப ராமன்செந்தமிழைப்
பாடுமென்னுடனே கூடும்முறையை
ஆசைவார்த்தைக்கேட்டு மோசம்போனேன்மிக
வன்னுட்சொன்னமொழி வின்னூள்வாக்காணேன்- அறி

பதம் இம். கேதாரகௌளம்-சாப்பு தாளம்,

பல்லவி

அஞ்சுகமேயென்னைசக்கண்ணாளனை
டழைத்துவாடிமானேகண்ணாளனை

அநுபல்லவி

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழ கச்சிநகரில்வாழுங்
கருணாகடாக்ஷிங்கள் கரிகிரிவாசனை

சரணங்கள்

மாங்குயில்கூவுது மருகத்தாவுது
பாங்கியேமன்மதப் பயல்கணைமீறுது
திங்கள்கடுகையாலென் னங்கமெல்லாநோகுது
தேமறபடர்ந்தகொங்கை விம்மிமையல்மீறுது. அஞ்
சிந்தையிற்றுயர்மிக மிகுந்துவருகுது
சித்தசன் கணையாற்காம லாகிரிபெருகுது
எந்தவிதத்திலேனுமிங் கழைத்துவருவது
யேந்திழையேயுன்கட னிசையாவிடிற்ருளாது—அஞ்
அச்சுதனுமெங்கள் கச்சிகேகர்வாசகனை
யன்பாடிக்கமலத் துரையுமதிநேசனை
இச்சையுள்ளோர்கள்பேர விருக்குஞ்சகதீசனை
இக்குவரச்சேய்தானைக் கிகத்திற்செய்வேன்பூசனை. அஞ்

பதம். இ௩ம் தோடி —அட-தாளம்.

பல்லவி

தெளிந்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே என்னுசைகட்டியைப்
பா ரமல்எந்தன்மனம் பதைபதைக்குதே

அநுபல்லவி

அளிநேர்விழிசிற்றிடைச்சி துரைச்சிட
அருமைதெரிந்துமோசஞ் செய்த யந்தன்
வளருதேராப்பொழுதேயுக ளே பாவி
வரவரவுமேமோக மீ மாகுதே
 ற்றிழிதழுறுதே . தெ

சரணங்கள்

சித்திணிபிவளென்று மெத்
மெத்தைமீதினிறசென்று வும்பிரமைகொண்டு
மஸ்தகமார்பினின் முத்தமிட்டுக்கொண்டு
மன்மதகேளிக்குப் வளஞ்சேர்சந்தனம்பூ
தங்தைமொழியினுளைக் பந்தயங்கள்பேசி
வித்தையைமறந்தாளோ கைத்தலத்தாலணைக்க
குளிர்ந்தவேளையில்வந்தே மீண்டேபொருந்தாளோ . தெ
கும்பல்தனங்குழையக் குலவிமாரபோடணைத்து
கட்டிமனமகிழ்ந்து

வனமாயேந்தனுக்குச்செவ் கனிவாயிதழைத்தந்து
மையல்மிகவும்பூட்டி யல்குற்படத்தைக்காட்டி
துன்பமணியுங்கிருஷ்ண லீலைப்போற்பாராட்டி
சுகந்தாவருவாரோ சீமாட்டியென்கண்ணுட்டி . தெ
சற்றேசெய்துமோடி சுத்தமதாகதந்தாடி
வித்தையதாகப் பாடி நித்தமுநான்கூடி
நித்திரையினிற்கண்ட கனவாச்சேயதை
நினைக்கநினைக்கபெரு மூச்சாச்சே
பத்தன்சுப்பாரமன் பக்கினிலிருந்தேன்றும்
முத்துமுத்தாய்குலாவு மொழியாளைக்காணுமல் . தெ

பதம்-இ-ம் சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

எங்கேயிருந்தாலுந்துரை சாமிக்கென்மேற்பக்ஷம்
யிருக்குமடியன்னமே

அநுபல்லவி

செங்கழுனீரோடைசூழுந் திருவாரூர்தனில்வாழும்,
தேவாதிதேவன்வசந்த தியாகேசனவனுக்கு

சரணங்கள்

நானவனுக்குச்செய்த நன்றியிவ்வுலகுள்ள
நாளளவு மறக்கான் ஒரு
நாளாகிலுமென்னை விட்டிதுவரையில்
நாழியும்பிரிந் திருக்கான்
ஏனோவென்மேல்மோடி தானேசெய்தக்கொண்டு
மானேயிருக்கின்று னெனைசெய்குவேன்
எவர்களுடன்கூடி யிருந்தபோதிலும்
யென்போலவனுக்கு கிடைக்குமோபோடி . எங்
ஆசைநாளையிற்றலை தொட்டெனக்குச்சொன்ன
வாணையனக்கிரண்டு செய்யான் அவனுக்
காராகிலுமென்மீது தூறுசொன்னபோதிலும்
அனைமனத்தினிலென்றும் வையான்
சூதுக்காரக்கள்ளி சக்களத்தியென்மேற்
தொடுத்தவெல்லாமோதி அனைசாமியைமயக்கக்
சொக்குபொடியுந்தூவி தலையாமோகந்தந்தானே
சுகமாகத்தானேயுவன் வாழட்டுமென்னகள்ளன் : எங்

சத்தேசகாலமுமச் சித்தினியுடனேகூடி
யிருந்தபோதிலுமென்னைத் தப்பானவனை
இணைந்தறபத்துகான்கு காரணஞ்செய்யும்போது
மென்னைநினைந்துருகிச் சுகிப்பான்-என்
கோதப்பூங்குழலாளே கோதாயேன்மலைக்குராய்
கொள்ளையாகுமிச்சள்ளை வெள்ளையாய்சாளைத்தெரியும்
உற்றநிலவேங்காளு மொளிக்குன்றுதிருக்குமோ
வோதுஞ்சுப்பராமன்றமிழ்க்குகந்தரூர் தியாகேசன்-என்

பதம் இ.ம் கியாஸ் தாளம் ஆதி

பல்லவி

வருவாரென்றெண்ணிகானே
வகைமோசம்போனேனே

அநுபல்லவி

திருவர் தணிகாசலதுரை
சிவசுப்பிரமண்ணிய னெனுநினைய, வரு

சரணங்கள்

பாலகொண்டுபுல்லி வாய்மைகள்சொல்லி
ஜாலக்காரனவன்செய்த சமர்த்தறியாமலிங்கே, வரு
காலுனையென்றும் கழுவவிடேனென்று
தேனொழுகப்பேசியென்னை தெருகடக்கவிட்டவனிங்கே, வரு
அற்புதபாத னாருமுகநாதன்
சற்கனைகஞ்சிவார்த்துதழுவித்தலைதொட்டவடிவேலனிங்கே வரு.

பதம்-இ.ம்.அடதாளம்

பல்லவி

ஆசைமிஞ்சுதேபெண்ணரசே என்னை
யணைக்தொருமுத்தம்தாடி

அநுபல்லவி

வேசையர்க்குள்ளேயுல் லாசைக்காரிநீநல்ல
மேடையின்மேல்வினை யாடுவோமிருவரும் ஆசை

சரணங்கள்

பத்தரைமாற்றுள்ள தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மன முருகுதே
குத்துக்குஜமிரண்டுங் கண்டவுடனெனக்கு
கூடவேணுமென்றுமற் பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ ஏய்க்குருய்சும்மாபோமோ
பத்துபொன்நூறுபொன் றருவனடியென்னைப்
பாரடிமையல் தீரடியன்னமே—ஆசை
சிதக்குளக்கரையிற் றண்ணீரிலுனைக்கண்டு
சிந்தைமிக மயக்கினேனடி
மாதரசேயுன்னைப் போலபெண்களிந்த
மண்டலத்திலெங்குங் காணேனடி
கரதலூடனுனது காலோடுகால்பிணைத்துக்
காசிலுள்ளம்துணி நாவதானிவிக்
கலந்துமன்மதலீலை செய்யவும். ஆசை
இடையிலுடுத்ததுகிற் காற்றிலொதுங்கும்போதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற் காணுதே
வடிவுறமஞ்சள்பூசும் வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியேப்ரமை பூணுதே
அடைவுடனென்னைக்கூடி யதாரசத்தைத்தாடி
குடமதுதனிலென் னுகிர்வநோட்டவும்
கொக்கோகவிதியின்படி புட்குரல்காட்டவும்ஆசை

பதம். இ: ம.கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி

என்னகாரியங்கண்டு இந்தகுமாரன்பேரில்
இச்சைவைத்தாய்மகளே

அநுபல்லவி

சின்னஞ்சிறியன்மேலு மின்னங்குழந்தைவேலன்
செடியுங்காமனையுங் குடிவாட்கையுநிலையும்- என்

சரணங்கள்

தேடிக்காணவேன்று லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுநினைக்க வேண்டும்-அவ

சேர்வையோவெளிதல்ல செய்யுமடமாங்கள்
செப்பவேவரா லாகும்
நாடித்திரிந்தார்குன்றை கோடிகோடியாகவே
நாளைக்கும்விளையாட்டாய்த் தாளாலெற்றிபெறிவான்
பாடவோரொருகவிப் பாடினாலுங்கேளான்
பதினாராயிரம்புக ழாறுப்படையைக்கேட்பான். என்

சோகமென்னடிமாதே யோகபுருஷனைத்
தாப்திளைப்புனைஞ் சென்றுஅங்கு
சொல்லுமாயாலோட்ட நிறைவறியாய்பெண்ணையமாத்தி
தூக்கிக்கொண்டானே யன்று
ஆகையாற்கேளடியே யவன்தந்தையோகபாலி
யதினும்பிட்சாண்டிபெற்ற வன்லேயேமுழுநீலி
வாகைசேர்பத்திரகாளி வாய்த்தமாயன்கோலி
வையாசூத்திரதார ரையோபண்ணுவாரேகேலி. என்

பதம்—இ—பியாக்கடை. தாளம்=ரூபகம்
பல்லவி

கண்மணியேயென்சாமியை யின்னம்வரக்காணேனடி
கனவிலுமறவேனடிமானே

அநுபல்லவி

முன்னெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்திரனையமைதனுவாபோடி-கண்

சரணங்கள்

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும்விந்தைகளேதென்றுசொல்
வேன்
சித்தசன்வந்துயெத்தவுமென்னை யெத்தானடி
மெத்தையிற்படுத்தாலுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்துக்குஜங்கள்விம்மினதுகுழையுதே யிதற்கென்னசெய்
வேன்-க
பண்டேபழகியிருந்தசாமியென்றைக்கவ ரென்னண்டையில்வரு
வார்
கண்டுகொண்டாற்கலக்கந்தீரும் காமிநானடி
தென்றற்காற்றும்விசதடி திகழ்துடைரெண்டுந்துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலெந்தன்சாமியை எவ்வகையேனுமழைத்து
வாபோடி
இந்தவிரகவேதனைமானேநா னெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

பதம்.-இ,ம்—பியாகடை-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன் சுகித்தாலதுபோதும்
ஏண்டிநீதூற்றுகிறாய்

அநுபல்லவி

கங்கையைத்திங்களைக் கதிர்சடையணியீசன்
காலைத்தூக்கிநின்றே யாடும்சிதம்பரேசன் எங்

சரணங்கள்

பெண்ணென்றுயான்பிறந்த பிழைபிற்றிருப்பதாலே
பேச்சாலாவதென்னடியினி மேலே
என்னென்றவார்சோலினவ் விசைவார்த்தைபுவிமேலே
யெல்லாஞ்சரியென்றவ ரெண்ணங்கொண்டதினாலே—எங்

வருத்தப்படுவதினால் வருவதென்னமுன்னம
அவர்நத்தியதெல்லாம்போம் நாளுத்தினாலோசின்னம
இரவும்பகலும்வன்னைப் பிரியாமலேகூடி
யிருந்தபுண்ணியன்றன்னை யென்சொல்லுவேன்போடி-எங்

அதிதினமும்வரை யணைவதற்குநானே
யாசையுற்றேவெகு நேசமதாகினேனே
மனதிற்றயவிருந்தால் வருவாரடிமானே
மானமில்லாதவன்மேல் மையல்கொண்டவர்தானே—எங்

பதம் இம்-தோடி—தாளம் ஆதி

பல்லவி

மானேமயிலேகுயிலேகண்மணியே என்மன்னனைக்காணேயே
மானேமயிலேகுயிலே கண்மணியே

அநுபல்லவி

தேனேவெங்கடன்பதி ஸ்ரீபதி
திகழுஞ்சபாபதிசந்நிதானைத் தேடிவாடி மானே

சரணங்கள்

கன்னிவயதிலென்னைக் கைபிடித்தாரடிமானே அடியேதேனே
கலந்துசுககலவி செய்தாரடிசோடி
மன்னனுக்கேவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை ஞானதிவேனடி
மனதுசலங்கிதுரை மலன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகிருரோ வெறியெனடி-மானே

மதியுமுதித்ததிப்போமனது கலங்கித்துரைமானே அடியே தேனே
மதன்கணையோசர மாரிதொடுக்கிருனே
மன்னனில்லாதயில் வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழுசோடி
மதியனல்தாவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த பூசாபலன்ருனே-மானே

பதம் இம் பியாகடை அடதாளம்

பல்லவி

ஆருக்காகிலும்பயமா சும்மாய்ச்சொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா

அநுபல்லவி

போருக்குவிசையனென் மோடிவிக்கதுரை
போகங்கிடைத்ததேக்தன் யோகமல்லவோபெண்ணே ஆரு

சரணங்கள்

நானேசம்மதித்தால் மற்றவர்க்கென்னகஷ்டி
ரசாங்கமறிந்தவற் கார்சொல்லுவாரட்டி
மானேமதயானைமே லேறியுந்திட்டி
வாசலுமைழுய வேணுமோபனாகொட்டி ஆரு
மனதுக்கிசைந்த மணவாளனைச்சேர்ந்தாலென்
வாய்மதம்கொண்டுபேசும் வம்பாகளுரைக்குஞ்சொல்
தனதாயெடுத்துக்கொள்வோர் சாவசண்டாளபாம்புள்
சார்புடையோரேனக்கென் சாமிவந்தார்கோடிபொன் ஆரு

நான்பிடித்ததுவென்ன முருங்கையின்கொம்புபிடியா
நடத்தைதெரிந்தவருக் கொருவர்சொன்னபடியா
மான்போல்விழியாற்கெல்லா மஞ்சினகுடியா
வஞ்சியாணிதற்கெல்லா மஞ்சினகுடியா—ஆரு

பதம் இம் கியாகல் தாளம் ஆதி

பல்லவி

என்னிடங்கடத்தைக்குத் தேவரீர்மோடிக்கு
மெங்கவிதஞ்சேருஞ்சாமி

அநுபல்லவி

கன்னற்செவிக்கும்வேளூர் முத்தக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேசுவன் னெண்ணம்வேறதர்ச்சு என்

சரணங்கள்

ஆதியிற்சொன்னதெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாச்சு
வடியாட்செய்தவாற்றிற் கரைத்தபுளிபோற்போச்சு
சூதுக்காரியவன்றற் போதனைமிகவாச்சு
மோசந்தமேனநம்புமென் னதிஷ்டமிப்படியாச்சு என்

தேடியழைத்தாப்போலே யும்மிட்மிகுநேசம்
தெரிந்துநீர்செய்த தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கைசொற்களோ விநயமாக்குரீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே வருகுதேமிகுரோஷம் என்

மலராக்கசக்கிமுகர்ந் ததினாலுணவோபாவம்
மனமுமனமுமொத்து மருவினாலுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாய்ச்சுப்ப ராமனதுநினமும்
கொண்டாடுஞ்சேவலம் கொடிக்குமராசிறியாள் என்

பதம் இம் சாவேரி தாளம் மிஸ்ரம்

பல்லவி.

கணவன் வந்தழைக்கிறன் போய்வருகிறேன்பக்ஷம்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அநுபல்லவி

மணிமேருமவனை மதினை புயனே சன்முகவேலா
வாலிபந்தனிலென்னைத் தாலிகட்டின சொந்தக். கண

சரணங்கள்

அடிக்கடிபுகழ் சொல்லியனுப்பின
லனுமானைத்துக்கிடந் தோணுமே
எப்படிக்குறா மிருந்தாலுமூவருக்குப்
பால்குடித்திட வேணுமே
கடத்திறுமவன் விட்டுப்போவதில்லை
சுசக்கிமோர்வதினல் ரசச்யமோன்றுமில்லை
அறிந்தவிட்டுக்காரி யறிந்தாலுமிருதொல்லை
ஐயனே யென்மன தாரவஞ்சினையில்லை கண

கொண்டவன் தூற்றினுற் கூறையுந்தூற்றுமென்று
கூழம்பழமொழியென்ன பொய்யோ
தண்டரீகனிச்செய்தி யறிந்தாலெளிதில்விட்டான்
சாமிசித்தமென் பாக்கியமையா
குண்டுணியானவதற்கு கொள்ளிவாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காஞ்சொற்கள் கூர்வதுகூடாது
பெண்களெல்லணவன்சொற் பேசுமிறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா யோதுவது தகாது. கண

பங்கயமலர்போல் வெங்கிருந்தாலுமுன்
பதத்திலெனதுசிந்தை யிருக்கும்
துங்கமுறுங்கடப்ப மலர்மார்பாபரவுபசாரச்
சொல்லல்லிது தெரிந் திருக்கும்
சங்கையிருந்தாலேநேரே வெளியாக்கிப்போறுத்துக்கும்
சுவாமியெந்தனத்தை தெரியுமுன்கருத்துக்கும்
பங்குனிதிருநாட்கு வருகிறேன்பொறுத்துக்கும்
பத்தன்சுப்பராமன் பாட்டுக்கருள்வேர்ய்பசித்திருக்கும். கண

பதம் இ-ம் புன்னாகவராளி தாளம் மிஸ்ரம்

பல்லவி

வந்தகாரியமேதையா தேவரீரிங்கே
வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி

வந்தகாரியமேது வகையோசமாயிருபோது
கொந்தளமணிமார்பா குருவேகோபாலரிங்கே

சரணங்கள்

பரவசமுமக்கங்கே பட்சமில்லாதிங்கே
வரவாமோகமங்கே மாயங்காட்டுரீரிங்கே
ஸ்திரமானதுமெங்கே தெண்டிக்கதேவரிங்கே
குருபூசையுமக்கங்கே குருவேகோபாலரிங்கே வந்த

பூசங்களபமெங்கே பொய்வார்த்தைசொல்வதிங்கே
காசும்பணமுமங்கே கபடங்காட்டுகிறீரிங்கே
கூசாமற்போவதங்கே கோணிக்கொள்வதிங்கே
வாசமுமக்கங்கே மருவுங்கோபாலரிங்கே வந்த

எங்கோசமுமக்கங்கே யிந்திரஜாலமுமிங்கே
மூர்த்திகேகமுமக்கங்கே சலிப்புடனுசையிங்கே
சந்தோசமுமக்கங்கே சலிப்புடனுசையிங்கே
விந்தைகல்வியங்கே வினசகோபாலரிங்கே வந்த

பதம் இ௰ அடாணா தாளம் ஆதி

பல்லவி

செருக்கும்யக்கந்தலைக்கேறியேயிங்குவந்து
நில்லும்நில்லும்பேசுருமென்னடி

அநுபல்லவி

விருப்பவன்மீதினிலே ரொம்பவிருக்குது
வெறிகொண்டவன்போலவே மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்புமேலாசைகொண்டு பசப்புறுனிங்கேவந்து
வெற்றிவேலணியுஞ்சீலன் முத்துக்குமரேசலோலன் செரு

சரணங்கள்

குத்துவிளக்கைக்குட் புடத்திருப்பதுபோல
வைத்திருக்குஞ்சூதகளை வித்தகையென்றறியாமல்
உற்றவுற்றேயவனைப் பார்த்திருனைதக்கேட்டால்

வித்தையேதோபடிக்கிரு ளுத்தமபுனிதனொந்தன்
முத்தத்தைக்கொடுக்கச்சக் களத்தியானதாலெனக்கு
முற்றுமேதகோபமாருமலுற்றசிவனுஞ் சொல்லாமல்—சிறு
சேலைபட்டுக்காரி வாலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துக்கொண்டல்ல மாலைப்போதிலேமயக்கு
சாலைவாயலிமேலநின் நிலவுவனைதாசிவன்கண்டு
ஜாலஞ்செய்கிறுனேமெத்த லீலைதெரிந்தவளன்றே
நாளைத்தெரியும்தேல்லாம் நாலுபேர்நகைக்கவேதான்
கேலிக்கிடமானேனடி மேலக்குழலியேபந்த—சிறு
கொக்கோகம்பாரத்தவன்போலச்சொக்குறுனவளைக்கிண்
சக்களத்தியவட்கல்கு சொக்குப்பொடியிருக்குதா
பக்குவகாலத்திலேந்தன் அக்கத்தைகட்டிக்கொண்டாளே
அக்கரவணிந்தோன்சேயி தறியாதெனைவிந்தை
எக்காலமுஞ்சுப்பராம னிசைக்குகந்தருள்வேலன்—சிறு

பதம்-இ-ம்-சுருட்டி தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஆக்கப்பொறுத்தநீயா றப்பொறுப்பதற்
கவசரப்படலாமோ

அநுபல்லவி

பாக்கியவகவதிக்கும் பாலா
பன்னிருபுயத்தினிறையர்வடி வேலா
ஜாக்கிரதையாககான் சொன்னபிடத்தினில்வாராமல்
சம்பந்தப்பிவந்தென்னைவாதுசெய்கிறுப்முனபின்பாராமல்—ஆக்

சரணங்கள்

கரும்புதின்னவுங்கூலி வேணுமோ,நல்லானமனம்
கனிந்தாலுண்டோ வேலிபுஞ்சொல்லாய்
அரும்பூங்குழந்தையது வமுகுரற்கேட்குதா
அங்கேயிருந்தாலும்நானதற்குப் பாலைக்கொடுப்பேன்
திரும்பவும்வருகிறேன் பாருமிந்தபேச்சைதான்
திகைத்துதிரைக்குவேதா விடுகிறுப்பெருமூச்சை
அரும்பாவியானாலும் காக்கவைத்திநாருமனா
யடக்கத்திலிருப்பாளோ வந்தசேதியாரியிரோக—ஆக்

உன்னை விடானதிக காமி உனக்கு
முன்னெனக்குப்பகைக்குதே சாமி
இந்நேரயென் செய்தாயென் றுசங்கொடுப்பாளோமாமி
இப்படிச்சொல்லுமெயிந்த பூமி
கன்னலவில்லிசையும்வேதை பகவானுக்கேதெரியும்
காமினுனென்றேயுமது கருத்தெதமிகவறியும்
கன்னிசக்காளத்திபெண்ணை யெங்குந்தூற்றிடுவாளே
கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக் கற்பித்துத்துறத்துவாளே. ஆக்க

ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்றுசொல்லி
யவனியோர்சொல்லும்வார்த்தை யதையறிந்தேனேயின்று
சாறறிலேவாணும் தெளிவிலேயிருவென்ற
சங்கதிபோலபேசுகிறாய் வீணாய்
காற்றங்தோணுமோமூடிப் பார்த்தால்காணும்பேருக்கும்
நாயகாவதுதப்பிக் கொள்வதுவதியோசை
போற்றிச்சுப்பராமன்யாடும்புண்ணியசுபபிரமண்ணியனே
பொல்லாளானுலுமாகிறேன் போகும்வேளையாகுதிப்போ—ஆக்க

பதம்-இ—ம். அடாணு—தாளம்

பல்லவி

எனக்கென்றுஎங்கிருந்துவந்தாளோசக்களத்தி
என்செய்வேனடிசகியே

அநுபல்லவி

தனக்கேயில்லாமல்மானஞ் சன்னதங்கொண்டுபேசும்
த் தவடிவேலனையித் ததியிற்கைசோரவிட்ட

சரணங்கள்

ஆதினுளையிலெந்தனை சொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணிப்பரிந் தேனே
குலகோரனவனென் றறிந்தாலினங்குவேனே
தோகையேபெண்புத்தி பின்புத்தியேன்பதுபோல். என
மால்மாமுமதிபதி விருந்தகும்பத்தனத்தை
வயக்குபுகையில்விழச் செய்தானே
தோல்மேலெயாக்கிய குதுக்கன்ளியவனோ
தொழுதேதேபென்மேற்பகையும் விடுத்தானே-என

அருக்குழந்தையவற்கோன்றுசரச சம்மாலேயென்று
அசந் தினிசினியானே மயில்வேலவன்
கருசிபினம்போலெனது கன்னிபருவமதைத்
தாத்திநறைகண்டபின் தூரநின்றனேமானே. என

எத்திசைபுளோரேத்து மெழில்மயில்வீரனென்றே
இருமாந்தென்சுற்றமதைத் துறந்தேனே
பத்திசெய்சுப்பராமன் பதத்துக்கருட்பெம்மானை
யதைத்தகான்கைக்கொண்ட வப்புசுப்புக்கள்ளிசிமாட்டி—என

பதம்,இ—ம்,பியாக்கடை.ரூபகதாளம்.

பல்லவி

எனக்காகிலுமவளதிகசுந்தரமாக
விருக்கிறுளோசாமி

அநுபல்லவி

உன்னைக்காணநிமைப்போதே யுகமாவிருக்கிறதே
ஒப்பிலாக்கழுக்குனறி லாச்சிபிலு நங்காளே-என

சரணங்கள்

கண்களிரண்டும்வண்டோ கனிவாயிதழ்கற்கண்டோ
சுதனியமோதுடை காமடபீடமோவல்குல்
பெண்கட்கெல்லாமோடியாய் பேகமவன்கிரிடியோ
பேண - யனமோவவனைப் பெருமையாயோதுகிர்ர்-என

தங்கக்கொடமோகொங்கை தன்குமுதமோசெங்கை
சளரம்பாகந்தகமோர்வை சந்தனேமுகசோவை
துங்கவில்லோபுருவம் சொல்மங்கையோபருவம்
சொர்னச்சரயலோதிரேகம் கொகுசோவவள்சம்போகம்:என

கோதிலச்சுரம்பேசி கோடிதரங்கைவீசி
கோடைபிடிதுடிமின்னல் குமரேசரவவளின்னம்
ஆகிலுஞ்சிலகால மானபின்தெரியும்
அயள்செய்யுமோசத்தில் வகிலமெல்லா மறியும்—என

பதம்.இ,ம், சௌராஷ்டிகம்.தாளம்,ஆதி

பல்லவி

அதவுஞ்சொல்லுவாளின்னமனேகஞ்சொல்லுவா
ளவள்மீதிற்றுற்றமென்னடி

அநுபல்லவி

மதிதவழுஞ்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரர்
வயங்கும்பதத்தைக்கண்டாற் சுபங்கொள்வரேபுவிமேல

சரணங்கள்

கழுத்திற்கட்டுங்கரிய மணிக்குக்கடையாளுட்கு
கனகரத்னமிழைத்த கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூறிற் பதம்பாடியதும்போச்சே
பாங்கியர்க்கேவல்சொல்லும் பணைப்பைப்போலவட்டாச்சே- அநு
எந்நேரமிங்குவந்து நகையென்றுந்துணியென்று
மிறவற்கேட்டநாள்போயின் கெதிரிட்டுப்பேசலாச்சே
சன்னகரையாடிய மேடையாச்சேவது
சாய்ந்தவனுக்குக்குஜங் தங்கக்கிண்ணம்போலாச்சே
நயந்தெரியாதவற்கு நாகரீகமாச்சே
நாலுபேர்வரப்போக நாட்டங்களுமுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன் திருவருள்மிகவாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்பராமன் செய்பதம்பாடலாச்சே- அநு

பதம் இம் கானடா தாளம் ஆதி

பல்லவி

அன்பனைத்தேடி அழைத்துவாபோடி

அநுபல்லவி

பொன்போலிலகுமெந்தன் புத்திமிகவாடுதே- அன்

சரணங்கள்

பருவமதினுடினன் பட்சமுடன்கூடி
பொருவிலின்பத்தைத்தந்த புண்ணியனெனும்வேலனும்
கன்முதன்பாவும் கலையுமேபாவம்
மன்மதன்செய்யும்கோலம் மாதரங்சயிக்காலம்
ஒப்பொருவரில்லா னொளிந்ததைச்சொல்லா
சுப்பராமனிசைக்கருண் சுடர்வடிவேலனும்

பதம்-இ-ம்-பியாகடை. தாளம். மிஸ்ரம்.

பல்லவி

அன்னமேயென்னமாயமோதுரை
இனம்வாக்காமேனே

அநுபல்லவி

வன்னமயிலேறும் வேளூர்முத்துக்குமார
மகிபன்தனைநீராடி மாமீனையழைத்துவா - அன்

சரணங்கள்

அந்தசங்கத்திலவர்க் கெளக்குங்குறை
யாராமலேயிருந் தாலும்
சொந்தம்விடாதடி கற்பகாலத்திலே
சூரியன்போர்புரிந் தாலும்
சந்தடியாக வுகந்தமனிதர்கள்
கோந்தரிப்பார்மெக் கென்னடிவேளை
சொந்தநமக்கிங் கிருக்கநினைந்தவே
தோகையேயொன்றுக்கு மஞ்சாமற்போய்வாடி - அன்

சொற்பனத்திலுமெனமற வாதவர்
சோதனைதானசெய்கி றரோ
கற்பனைக்காரச்சக் காளத்திகள்செய்த
தாட்டோட்டத்திற்குள ளாரும்மா
அற்பமனித ரவருமவாகாது
ஆயிரத்திலொருவர் நல்லவர்மானே
கற்பனைசொற்களைக் காதிற்கேட்கொணாதே
கண்ணாளன்வந்தார் பதினாயிரம்போடி - அன்

அன்புள்ளசாமி முகத்தில்விழித்தாலும்
அஞ்சுகமேவிழி போமோ
புன்குறங்காமப் புழுக்கச்சியையேலனை
புல்லுவதுவழ காமே
இன்பந்தருமெங்கள் கந்தசுவாமிதுரை
எங்கேயிருந்தாலு மென்யிஷ்டமுண்டு
கம்பினபேர்களைக் கார்த்துங்குணசீலன்
காரூந்துதிசுப்ப ராமனுக்கனுகூலன் - அன்

பதம் இம் ரூபகம் தாளம் ஆதி

பல்லவி

எட்டயிருந்துபேசும் இது
எனதுறவையுமவீசும் சீமானே

அநுபல்லவி

அட்டதிக்கும்புகழ் கதிர்வடிவேலா
தகிலமதினத்தம்பெற்ற வம்பிகைபாலா - எட்ட

சரணங்கள்

தொட்டாலென்னைத்திரு நீலகண்டமல்லவோ
தொடவேண்டாமினிதய்கள் கடத்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியெவளோவுய்மைக் கெடுத்தாளேனோயல்லவோ
பாவியவளைக்கூடி யின்னமுமிப்புல்லவோ. எட்

சட்டமாய்ப்புருகு சாந்தணிந்தாளோ
சரசவார்த்தைகளாடி விரகந்தந்தாளோ
பட்டாபகற்போற் றேவனுமக்களா
பாக்கியாமவளை மருவியகோள- எட்

குட்டிச்சுவரில்முட்ட வெள்ளெழுத்தாகுமோ
கொஞ்சுகிறீரேதோயென் குறையதுயேகுமோ
இஷ்டமவள்மீதிருக்க மனமதுகோகுமோ
இரவியுள்ளவரைக்கும் பேசவும்போகுமோ' எட்

பதம்-இ-ம். காம்போதி தாளம் ஆதி

பல்லவி

இன்னசொல்லினால்மிகுந்தவெழிற்சகியேநீபோடி
எந்தன்துரையைத்தேடிவா போடி

அநுபல்லவி

அஞ்சலிசெய்யுந்தொண்டர் நெஞ்சினிற்குடிகொண்டு
அருமலர்க்கமழ்திவ்ய திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிருகையன் மெய்யற்கு
மெய்பரதிகழ்நிலைவள்ளினி லென்னைப்போலும்
கள்ளிநூம்பூமணையபோலும் வள்ளிதெய்வானையுடன்
உள்ளமகிழ்மருவும் மங்கைலோலன்
கங்கைபாலன் பொங்குசீலன்
செங்கைவேலனைப் பிரியாமலனுதினம்
அருமைஅறிந்ததுரை பிரிந்தறிந்திடவே-இன்

சரணங்கள்

அன்றுநான் திரண்டு இன்றுவரையப்படி
இருக்கநில்லையென்சாமி யென்னைப்பிரிந்து
நின்றிடவேமாதர்குழு வொன்றிரண்டாயோ தினரோ
கலைபெற்றிருந்தபிம்ப நிலையும்விலைபெற்றரோ
நெஞ்சினிற்சஞ்சல மிஞ்சுதஎன்செய்வேன்

இந்நடனமே தனை அந்தமாய்ச்செய்தவர்
எப்படியோவிது வொப்பினளோ
ஆலவாலதிலே விண்போகாதடி
பெண்ணரசேயினி தன்னியரேமிகு
தன்னிடனமொழி யுரைத்ததருணமேன்று
அழைத்திவர்தருகினில் விடுத்திடும்விரைகமழ்
அழைத்துபுரிதிரு வாண்டவித்தகள்
வானிலதுபுகழுவன் யானறிந்தகதை
நீவுடனெனில்கலை நீக்கியெந்தனை
நிருத்திமடிமிசை யணைத்துபிருதனம்
பிடித்துயிதழதை கடித்துரசமது
முடிக்கவல்குலை விரித்து
வெற்றிமுகத்தை புயத்தையணைத்தொரு
முகதமளித்து அத்துடன்வந்து
இடங்கள்மிதந்து கலந்து ஆலிங்கனஞ்செய்து
மிகுந்தானந்தமடைந்து அணைத்து
விடாதரையென்னை விடாதேவிடாதேயென்
குலோயுமிட்டு எந்தனையும்விட்டு
பின்புகர்த்துகர்ந்து பிரண்டுபிரண்டு
பலமுலாதவணடு வண்டுமெனமதுமகிழ்ந்து
என்றாகலவிளையக்கடந்து கமழ்பெரும்
காருநலவுஞ்சென்னையெழி லாறுமுகன்சொன்னதமிழ்க்
காம்பீதிப்பதந்தனைப்பாடி நானபாடகசாஸ்திரகோடி
சரணஞ்சொல்லி நொடிக்குள்ளேயோடி
மருந்துமினவேயென்று அழைத்துவாபோடி— இ

பதம் இ-ம் பியாகடை அடதாளம்

பல்லவி

எனக்குகற்றதெல்லாமோதுகிறீரிங்கே
இனியொன்றும் நடவாது சாமி

அநுபல்லவி

தாதலர்சோலைகள்சூழ் வேதபுரிவாசரே
சுகமதனைத்துதிக்குந் தையலர்கணேசரே—எது

சரணங்கள்

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள் செய்மணச்சோறுபோலே
சித்தெல்லாங்காட்டுகிறீ ரடுக்குமோஒருக்காலே

கன்னியரிருவர்க ளிருக்கப்புவியின்மேலே
கலங்காமற்றிரிகுறீர் காமன்சரத்தினாலே-ஏது
உம்மைபோற்றிரிபவ ருலகிலொருவருண்டோ
ஒண்டொடியவளிடத் தென்னவுசிதங்கண்டோ
கொம்மைசேர்தனத்தினுள் கொடுக்கவிதழ்கற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க காணுமக்கென்னதொண்டோ-ஏது
பரவசமேனைக்கன்று பாலித்ததைமறந்தீர்
பசப்புக்கள்ளிசெய்சூதாற் பட்சமெல்லாந்துறந்தீர்
பரைதருபாலகனென்றே யாரனைத்துஞ்சிறந்திர
பத்தன்சுப்பராமனுக்குப் பதங்கறவேமிறந்தீர்-ஏது

பதம் இம் பைரவி அடதாளம்

பல்லவி

சற்றேசொல்லடி என்சுவாமிக்குமானேநீ
சற்றேசொல்லிவாடி

அநுபல்லவி

உத்தமாபுகழுந்திருச் செந்தூரிநித்யமும்வளர்
முத்தையனிடத்திலெந்தன் மோசமதைநீபோய்பெண்ணே சற்

சரணங்கள்

உற்றபலனத்தையும் வெறுத்துத்தனித்துமலர்
வெத்தெதிர்பாடுகிலென்கண் ணித்திரைவருவதில்லை- சற்
வண்டுநோகினற்றுங்கரும்பைச் சோண்டுவில்வளைத்துமதன்
சண்டைசெய்யுறுனதைக் கண்டுமனக்தேங்குதையோ. சற்
சுந்தரசுப்பராமன்சொல் செந்திலம்பதிவேலன்
வந்தெனையணைவதற் கெந்தவிதமாகிலும்போய். சற்

பதம் இம் அடாணு அடதாளம்

பல்லவி

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதவைத்திறந்துபேசடி

அநுபல்லவி

மதனைப்பானஞ்செய்தோற்கு மயக்கங்கொண்டதுபோல
மனதுதடுமாறி யுனதுவீடுதேடி
வந்தானுனக்குநான் சொந்தமல்லடி

சரணங்கள்

மானகலாப மயிலின்அன்னத் திரள்பேடை
வபங்குயில்களுங் சுருங்குரலில்
காமினனகார் திருப்பதி கலவிமோவுணதுசித்தம்
நடுக்கமனமுடன்மனக் திடுக்கிடவேனுங்காய்
தடுக்காமிதயுன் அுடன் படுக்கவந்தேனையோ — கத

நிலவுமனல்போற் ருவுமேதகறுங் குயிலும்
நிருதகதிருத்திக் கூவுதே
இலவுகாத்தகிளிபோ லேங்கிமனம்வாடி
எதிர்த்துமனைப்பைபயல் பறைத்தே யயிருக்கிற
விதவுதையறிந்துமென் றுறைத்தனத்தன்கனிலவை — கத

புகழுமகுடஞ் சூட்டுவேன் உனதுதிரேகம்
பூசிக்கப்பணிகள் பூட்டுவன்
மகிழ்பமுயுனக்கு மதனவிலைகாட்டுவேன்
மாமனையதனது போமைதருவைக்கெடு
வாயையமிகுத்தெரிந்தன் காலதப்படைக்குதும். கத

பதம்-இ-ம்-காம்போதி. தாளம் ரூபகம

பல்லவி

இந்தக்கிழவனுக்கு.பித்தனைமெசாகுசாலுறல்
பெவர்க்குசம்மதியோ.

அநுபல்லவி.

விந்தைமகிழ்கழுக்குன்றின் தெய்வப்பெண்ணிகல்லாட்கு
விந்தைக்கணவனைங்கள் வேதகிரியீசராப. இந்

சரணங்கள்

ஆருக்குத்தணையாவா ரம்பலங்கூத்தனுர்
பார்க்கப்பதந்தறமை பாம்புமெனுப்புங்கோனுர்
தீர்க்கமாய்கழுக்குன்றிற் றிருக்குளிணையின்மீது
மார்க்கன்யோக்யமென்றேசிலாக்கியமாய்சொல்லவந்தாய்
ஆட்டைக்களவுசெய்து வம்பலத்தினின்றவும்
ஓட்டிவிறந்தாண்ணதும் வுலகமறியாதோ
நாட்டமாய்க்கழுக்குன்றில் ரிஷபவாகனமீது
நாட்டியாய்த்திரிகிற சங்கரிலோலனும் இக்

கட்டுண்டுபமலுற்றபின் காலாலுதைக்கவும்
வெட்டுண்டுதலைமீது விறகுசுமந்ததுவும்

பிட்வோணிச்சிக்காகப் பிறம்படிபட்டதவும்
பட்டபாட்டையின்னஞ்சொல்ல வெட்கமிகதோணுதே இங்

பதம். இ-ம் சாவேரி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனிமேலவ ரென்னதந்தாலும்நா
னிணங்கமாட்டேண்டி யக்கா

அநுபல்லவி

கன்மாறவுஞ்சிகண்டிமலே முருகையன்வாழுந்த
செய்யான கோயின்முன்
மூன்போல்மேல்விழ முக்கிக்கோணாடே னொரு
முட்டமுட்டமதில் முட்டவிட்டுப்போச்சு இனி

சரணங்கள்

கோவிலிருக்கிப்பிம த்தால்முன்சமங்கொதித்தவடியுமடி விசை
கூடமேற்கொண்டால முன்னேரந்சிற்கோழிகூவிவிடியுமடி
கேவிக்கிடமாகதே ஒருசதுசகிடக்கமுடியாதடி அவர்
கிண்டினகிண்டத்தில் பண்டத்தின்மூக்குக்கிழிக்குமடியுதடி

கோலேமோமோ மாத்திறநூளத்தகளேயோ
வளேயோதுறமேவு ரலாகனே
சாவோதலேயமுத்தின் வலியானேத்து
தத்துக்குச்தப்பி பிழைத்துவந்தேனடி. இனி

மங்கையர்சொன்னையென்றுலவற்கு மகாலிங்கசபானடி-இனி
மாமிசமூறவருந்தகனத்தே அமிர்தபானமடி
பொங்சரவல்குலூசகுள்ளேவிரலிடல்பொங்கனுஷ்டானமடி அது
போதக்கரமைமூடிதன்னேரமுமவர் புத்தியிலகையானமடி

சங்கதிபோலினி யெங்குங்கிடையாது
கடனடயுள்ளமட்டும் போதுமவமானமை
பலகசதைபென்சோல்வே னென்றுடடிசொத்திரி
பட்டபாம்பூது பட்டாலடைக்குணடபடி இனி

மட்டவிழ்வாசமலர்க் குழலாள்தெய்வயானைக்கனுகூலாலே
வர்ணமையிலேறிசன்னயமாகப பவனிவருஞ்சீலர்
பட்டர்பத்தர்வரந்தருமம்பிகை பிந்தைமகிழ்பாலர்சாலஞ்
செந்திருமேவியகுனறக்குடியிற் செழிக்குமவடிமேவலோ

கொண்டேத்தழுவி யணைந்தசுகமிந்த
தோல்லுலகினமிகும் மிருப்பாரோடியந்த
கட்டழகன்செய்த கோலத்தைதயென்சொல்வேன்
காசினிமேற்சுப்ப ராமனுக்கருள்வோன்-இனி

பதம். இ.ம். கேதாரகௌளம் தாளம், ரூபகம்

பல்லவி

சலந்தாலல்லவோ கலக்கமுண்டாகுங்
கட்டுரையேனடிசகியே

அநுபல்லவி

உலகம்பணியும் வேளூர் குமரேச
னரிவையபாயேன் னிடத்தில்வந்தவனைக்- கல

சரணங்கள்

சுத்தமுள்ளபிராண சகியென்றிருந்தேனே
துரோகியென்றிலைதயரி யாமற்போச்சுதடி
எத்தனைநாளாக யோசித்திருந்தாயோ
எப் டிதுணி வேனோ
சித்தங்குளிரந்தகே மானே
சிந்தனைக்குள் ளானேன்
பக்தியில்லாதவ னென்றுமென்மனதில்
பட்டிறந்தால்முகம் பார்த்திடுவேனடி- கல
அடுக்குதோளைகெடுக்குங் குற்புத்தியுனக்கு
ஆர்சொல்லிக்கொடுத்தாரடியுன் னினத்தில்
அமமடி தனில் கைவைத்துப்பாரடி
ஆவிபரக்கு தடி
படுக்கைவிட்டினிற் றிசியுமெனக்கந்த
பல்லிசொன்னபோதே தெரியும்
நடுக்கிடடும்வாடியப்போதே யென்னம
தெருவினில்வந்து யிருவரைக்கொண்டேன்- கல
உள்ளரியுங்கள்ளன்போ விருந்துகொண்டு
உண்மைபோலெனக்கு நடந்து
ஓதஞ்சுப்ப ரமணைக்காத்திடும்
முதுமையருள்முரு கையன்
துள்ளாதடி மோசக்காரியெனது
துறைப்பறிவானடி யுனதுசேதி
மெள்ளலாக்கென்மே லுற்றவெய்யமோக
வெற்றியினுலுன்னைநா னென்றுதொட்டனர்- கல

பத-ப் இ:ம்.தோடி•தாளம்: ஆதி

டல்லவி

மானேயுன்மீதினில்வர வாமேதமனோாகங்கொண்டு
வந்ததுமாகோகுலட்சக் தரமல்ல வாமசால்

அநுபல்லவி

நானேசொல்லுகிறேனினி தேனேயினபமாய்ச்சேரு
நரபதிதனபதி யமகுணசீலனடி
தேனொழுகும் தனன்ஸ்ரீ முத்து சம்சைலமகாரா
சேதுபதியுமபூபனட சதிபதயாலதுரை - மா

சரணங்கள்

கோடியுகங்கள் தபசு செய்திணமைவருமைய
குணம்சீலபுருஷர்க் குலகிலனமருமோ
மோடிசெய்யலாமா வனதுமனமகிழ்ந்து
தோடிராகமபாடிச் சுகம்தன்கண் மேல
மோடியவர்க்கு வமய்க்குமாதீ
முனபுசெய்தபுண்ணியவச மிந்தமன்னன்கிடையாதம.
தேடிவருமின்னிணையர் கோடிதன்னிலொருத்தி
சிந்தையில பூரணமெசெய்தா லத்தஷ்டமார்க்கடியே. மா
உன்மனதின்படியே யனுபவிக்கத் தருணம்
வொருவநுக்குக்கிடையாத திலாதனமாம்
செம்மைசேர்விலாசமதை செகத்தனில்விரிக்கபிற
காமரிவர்போற் புருடனதானேடி
மன்மதச்சரச னிவனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்பயங்க ரங்கநா தனுற்
றென் ... த்திரிகரிமன்னினமன்னம மோகசாலியென்று
செப்பியிருந்திடுஞ்சேதி : யேப்படிபலித்ததடி- மா
தேசமெங்குமேபுகழு முகவைப்பதிவளருந்
திருவளரும்ப்ரசன்ன மோகாம்புஜன்
நேசமாயந்த மற்றவமனமுமகளும்
அரசரும்குற்ற மற்றயானமதிகளும்
இராசரினைவர்வணங்குஞ் ஸ்ரீமுத்துக்கல்லேந்திரன்
ஞானசேதுபதி யானபாலலோசனும்
காசமாமல்லிகார்ச்சுன பூசுரன்தமிழ்க்குதவம்
மங்களகலியாணகுண திங்கமகளங்கதுங்க, மா

பதம்-௩-ம். அடாணு தாளம் ரூபகம்

பல்லவி

மானேபெண்கள்மீதிலவர்க்கென்னமோடி அந்த
னம்பிபெண்ணசொன்னளோ நம்பியிருந்தேனே

அநுபல்லவி

தேனுந்துசோலைத் திகழுந்திருத்தனிச்
செங்கல்வராயனுக் கிங்கிதமாட்ட — மா

சரணங்கள்

வந்தவிலேகிபத்தும் பணையிட்டானைப்
பார்த்ததுக்கொண் டாரோ அந்தப்
பாதகிபஞ்சாங் நீ தாலேயவரென்ன
புலம்பினக்கண் டாரோ
சொந்தக்காரிபோலே தள்ளுவதால்மனந்
சொக்கியவன் பரவன் னரையுமிருப்பாரோ
தோதகதந்தால்பல காரியமாகுமோ
செம்பிற்கறந்தபாலு மூலைக்கேருமோ—மா
சந்ததமுமலைத் தாலேமனம்வெகு
சலிந்ததனிற் பாரேதுபச்
சருஞ்சிறுமைகண் டவருடன்வரும்
பெருமைகா ணரே
அக்நிசக்திபெந்த வேளையாகிலும்
வாவலாவென்னை யழையா திருப்பாரோ
ஆனைபேறியிட்ட வாசம்தழைவாரோ
வாக்கப்பொருத்தனை ராதப்பொருத்தாரோ.சம்
கொம்பனையாள்செஞ் சர்ப்போதனையால்வருங்
கோபததுக்கஞ்சுவா ராரோ நாளுங்
கொல்லைத்தெருவினில் விற்கும்பூசினியை
கோடித்துக்கொள்ளுவா ருரோ,
உம்பர்மகிழும் விசித்ரகவிசொல்
சிதம்பரக்கீதி நெருங்கினராரோ
யன்றுடன்கூடி வாழ்ந்துபகைப்பாரோ
யனிக்கன்றேயே பாகாசமுமபாரப்பாரோ:௩

பதம் இம் காம்போதி தாளம்

பல்லவி

ஏனின்ன மயக்குறீர்சாமி
எத்தியெத்தியென்னைமிக்கசுற்றநெல்லாங்கொட்டிகொட்டி

அநுபல்லவி

போனநாள்முதலாய்நீரும் நாமிருந்தஒருமை
போலவாயிருந்தாரிருப் போநாவேலவரே
ஞானக்கிருபாகரரே தோகைமயில்வாகனரே
கன்றுசன்றவுந்தனைச மின்றுவரிங்கேன்விஸ்வாசம்

சரணங்கள்

அண்டைபிற்றிரண்டபெண்ணைக் கண்டிதுவரைக்குமவ
ளாசையால்வராதிருந்தீ ராகிலுமந்த
ஆசையறுபதநாள் மோகமுப்பதநாளென்
றுறுஞ்சொல்விப்பாரி லின்னங்கேள்வியில்லையோ
கொண்டமயிலோனையென்பார்கண்டசுகம்போனினைத்துக்
கொண்டிரோவங்கே யிப்படிகூடலாமோ
அண்டினயிடஞ்சந்தேகமான தாலிக்கனம்வந்தீ
காட்டிப்படைத்தோவாலிபசேட்டை செய்கிறீர்போம்
முன்னேஐந்தபின்னேஐந்து பந்தலிற்பகினைகுமாய்
முன்பணங்கொடுத்து முன்னேமோசம்பண்ணினிரோ
மூடவன்கொம்புதேனுக் காசையுற்றுப்போலவெங்மேல்
மோகமாகுறீரக்காரியஞ் சரியா மோ
என்னசொந்தக்காரி யாளுலும்பலவந்தமோசெய்
திருக்குதோந்திரை பெண்ணியுள்ளத்தி
லின்னதெனவறியாமல் சன்னயமாய்ப்பேசியுமே
லெதுக்கிரொன்னக்கண்டோ பாத்தியப்படுவதுண்டோ
தாசிகளுக்குறவுபணங் காசமேயிருப்பதென்றுஞ்
சக்திதேர்ந்துசும்மா யிருக்கவந்தீர்
ஜாலசக்தஸ்தாபித மிருக்கயிரகெங்களுக்கென்ன
சாட்சிவேணபாக்கியங்கள் தானேயீயுமே
சூசனைதெரியாமல்வாய் பூசியேயென்னேறவு
சொந்தங்கொண்டாடுரீரதை தூரவையும்
வசியேயொன்றுமில்லை யென்றுங்கையைவிரிக்குறீர்
இந்தக்கூமுக்குராயிருபத்தெட்டு நாமம்போதும்போதும்

சந்தனக்குழம்பைவாரி மேக்குழலிலேமேலிரைந்து
தாளாமென்றுக்கையந் தொட்டுதாளிழுக்கிறீர்
தரிக்குமன்னைக்கயருய்த் திரித்துவானத்தைவில்லு
தாகவனைத்தேமயங்கி யேகப்பார்க்கிறீர்
எந்தவிதமுஞ்சாளம் போட்டாலுமுடியாதிப்போ
யேந்தனுடன்சொன்ன தெல்லாங்கையின்மேல்லவையும்
எந்தப்படிசெய்தாலு மென்னத்தின்படிநடக்கும்
யென்றைக்குகுழந்தைவேலன் வந்திருக்கும்வடிவேலரே எனி

பதம் இ-ம் பியாகடை தாளம் ஆதி

பல்லவி

இந்தமட்டேக்கும்வாரிக்கட்டிக்கொண்டதுபோது
மேத்தலாங்கப்பனுக்குத்தானே

அநுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ் செந்தணிகைவேலவரே
வரிசைபல்லக்கெனக் களித்தீர் முன்னாலே
மாணிமேநட்டாத்தில் விட்டீர் பின்னாலே
காரிபிள்ளைக்குழிதனைச் சுற்றுவதுபோல
நடுகிறீர்பெண்டு ருசிகண்டேம்மாலே-இந்த

சரணங்கள்

சோன்மயமாச்சுது நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லவேணுமோவதை வெட்ககேடு
என்றுமெனக்கிந்த குடியாரெனக்கீடு
யெல்லாபவிடுத்துன் னப்பனெடுத்தானேபோடு
ஒன்றுமறியீர்கபட நிஜஞ்சென்பச்சுரு
வுரைக்கும்வெறுங்கைமுழம் போடவந்திர்மாது
என்னகுட்டிக்கரணம் போட்டாலுமநடாது
யிலைபொத்தலென்கிறீர் பந்தலில்நிற்கும்போது-இந்த

நவரெத்தினச்சுவரெங்கு மிழைத்துவந்திர் முன்னம்
நடுவீதிமாத்திரக் தொண்டியாயிருக்கு தின்னம்
அவர்மிருகநாற்பச்சைக் கண்ணாடிபோற்கின்னம்

அணிநிழலாடுது வாகனாமுன்னும்பின்னும்
தவிக்குறீர்ச்சபிலைழ மேல்மையல்கொண்டு
தங்காதவலைப்பினிற் கொருத்திடுகண்டு
செவிதனிலோதியின்ன மாள்கிரீடபெண்டு
செறக்கிரீர்வேலரே நடைநட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள் பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குடியைக்கெடுக்கவங் திருக்கிரீரின்னந்தானே
மலைத்துக்கோடும்மை பன்னவார்த்தையைத்தடுத்தேனே
வாய்கொழுப்புசிலைவாய் வந்ததெனக்குசதானே
நிலையைத்தடவவந்நீர் குளிர்ந்தறுதிரேகம்
தனிக்கொண்டைபோட்டு விசாளிநீரனேகம்
பலுக்குரீர்பலக்மின்ற காக்கையின்வேகம்
பார்த்தால்தெரிந்தமு மூமதுவிர்வாகம் இந்த

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம.தாளம்.ஆதி

பல்லவி

என்னடிமெத்ததளுக்குகார்ட்டுரூப் காணுமேவன்போடி.
என்னடிதளுக்குகாட்டுரூம்

அநுபல்லவி

வர்ணக்கிளிகள் உளருமொழிகள்மிலை
மானாரிதுவை மாதவராதியோர்
பண்ணிப்பணியு முகுந்தவன்றனிரன்
பாலிலகப்பட்டு பேச்சங்கைவிசுவாம்

சரணங்கள்

இக்காலமிப்படி பேயிருக்குமென்று
பெண்ணேதேயென்வார்த்தை கேளடிநீயின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப ராமன்கவிகோண்டு
யென்னைமறந்தவர் தன்மேல்மையல்கொண்டு. என

பதம் இம் பந்துவராளி தாளம் ஆதி

பல்லவி

அதற்குள்ளேவேனிந்தபதட்டம் மலைந்தனைநமருவி
அனுபவிக்கலாம் பொறும்பொறுஅதற்

அநுபல்லவி

மதுமலர்தடம்சூழும் தணிகைமலைவாசனே
மயில்வாகன குமரேசனே. அத

சரணங்கள்

இடுவார்சொந்தமாயிருந்தால் முதற்பந்திக்கடை பந்தி
என்பதுண்டோ ஒருவரைத்
தொடுவேனென்பதைத் தள்ளும்
உமக்குப்பரவசமாய்ச் சொன்னசொல்லுக்கு
கையைவிடுவிடு அவதூறுக்கிடமாவந்தும்சேரும
வேளையிதுவோசாமி எண்ணிப்பாரும்

கேடிநேரமில்லை நிலாவெளிச்சம்வாங்கட்டும்— அத
திருடனுந்தலையாரியுஞ் சேர்ந்தாஉலகத்தில்
தினங்கொள்ளை அடிக்கலாமதுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாய்நடத்தும்
காயத்தை பிவாகள்கண்டுபிடிக்கலாம்
அதுதெரிந்துயெனக்குக் கண்ஜாடைசெய்கிறீர்சாமி
வேலவர்க்குமுன்னமே எனுமதிகசாமி
உரிமையென்தங்கைமார் படுக்கைக்குபோகட்டும

உனதுமனதின்படி பின்னறக்கேயாகட்டும்- அத
ஏக்கங்கொணடிருக்கிறீர் எனக்கில்லையோசாமி
இதற்கெண்ணமிடலாமோ ஆகினுமென்ன
ஆக்கப்பொருத்தஉமக் காசப்பொறுக்கொணாதோ
அவசரப் படலாமோ
நீக்கமற்நெருங்கும் கோங்கைவள்ளிமேலாலரே
தூக்கவருமோமதன் போர்செய்யாகிடக்கண்டும்
சும்மாயிருஞ்சற்றே சந்தடியடங்கட்டும்- அத

பதம் இம் பைரவி அடதாளம்

பல்லவி

எத்தைகண்டுநீ இச்சைகொண்டாய்மகளே
என்கண்ணேபெண்ணே நீஇப்போ- எத்

அநுபல்லவி

சுத்தப்பயித்தியகாரன் கங்காதரன்தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனாடியதொந்திக்கே பழையக்கந்தைக்கோ
ஏறும்நந்திக்கோ செய்யும்விந்தைக்கோ. எத்

சரணங்கள்

புலியையுரித்துடையணிந்த போர்வையானைக்கே
வலியகரத்தில்மழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலையின்பாம்பைபிடித்துக்கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிக்கொண்டிட்டமாலைக்கோ தரும்சேலைக்கோ
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோ நீ:எத்

மாமனும்மாமியும்வொன்றுய்ச்செய்கின் றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண்துலங்கும்நெற்றிக்கோ
காமனைவென்றவாலயத்தையுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல்மேனுக்கோ
கனைவாலுக்கோ கரிததோலுக்கோநீ, எத்

மானைபிடித்துக்கரத்திலணிந்த வனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீனைப்பிடித்துதரிக்கவொருகண் விகரும்வேட்டைக்கோ
கானகத்தில்வேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடுங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோநீ எத்

வாழி-விருத்தம்

சீர்வளர்வேளூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவல்கள்வாழிவாழி
ஏர்பெறுமிதனையச்சி லியற்றியஅன்பர்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பர் நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமையர்பதம்
முற்றிற்று.